

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN DE GEMEENTE BEVERWIJK
d.d. 20 juli 2017

1. Vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom. Veel mensen op de publieke tribune. Hartelijk welkom. Leden van de raad, collegeleden en iedereen aanwezig. De vergadering is geopend. Ik meld u bericht van verhindering van de heer Middelhoff en van mevrouw Van den Berg en iets later zal de heer Ferraro aanschuiven. Die heeft nog even andere verplichtingen. En mevrouw Hekman. En voor het overige, als ik rondkijk, zijn wij denk ik compleet, hè? Ja. Is nog iemand, de heer Van Popta. Die zal ieder moment aanschuiven, althans dat hoop ik. Dan de vaststelling van de agenda zoals die voorligt. Even een voorschot daarop. In ieder geval is aan de orde gesteld de aanbevelingen eindrapportage Aagtenbelt en de voorzitter is dus iets later, de heer Ferraro. Dus ik zal even inventariseren, als ik dat punt aan de orde stel, of dat u iets over de rapportage wil zeggen of dat u echt nog iets richting de commissie wil aangeven en dan moeten we even kijken of bijvoorbeeld de heer Backer dat kan waarnemen of dat wij even moeten wachten.

De heer Backer: Voorzitter, bij interruptie. Dat is mijn zoon, maar dat is geen probleem, maar ik stel gewoon voor om ...

De voorzitter: Oh sorry, steunfractielid. Ja.

De heer Backer: Ik stel gewoon voor om het agendapunt te behandelen, want dat hoeft geen breekijzer te zijn, want we hebben het al in twee commissies ... We hebben een presentatie gehad en in de commissie hebben we het inhoudelijk gehad...

De voorzitter: Ja, prima.

De heer Backer: Dus het is meer algemeen wat wij, althans wat Gemeentebelangen te zeggen heeft ...

De voorzitter: Ja, daarom.

De heer Backer: Kunnen gewoon doorgaan, hoor.

De voorzitter: Maar goed, als dat bij een ander anders ligt, dan moet ik daar even aandacht voor hebben om dat hij nu eenmaal even iets later is wegens begrijpelijke verplichtingen. De agenda zoals die voorligt. Kunt u zich daar voor het overige in vinden? Ja. Dat is het geval.

2. Vragen van raadsleden

De voorzitter: Dan komen wij bij de vragen raadsleden. Zijn niet ingediend.

3. Mededelingen en ingekomen stukken

De voorzitter: Mededelingen, ingekomen stukken. Daarbij kijk ik in ieder geval even naar, ik denk, mevrouw Witte, dat u een opmerking heeft. Aan u het woord. Het gaat over brief 3R, meen ik.

Mevrouw Witte: Ja, voorzitter, dat is inderdaad de brief 3R. Dat is een brief van de provincie betreffende financiële positie van 2017. Hier wordt voorgesteld om deze brief ter kennisgeving van de raad aan te nemen, maar er is een actiepoint voor het college. Die moet namelijk rekening houden met de geconstateerde begroting niet aan de criteria voldoet van 2017. Dus die moet er iets mee. Dus wij stellen voor dat dit ter afdoening naar het college wordt gestuurd en dat we het bij de begroting 2017 dan alsnog gaan behandelen, ook de eerste brief.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat een ieder zich daarin kan vinden. Dan gaan we dat zo doen. Voor het overige ... Oh ja, ik zie nog de heer Weel.

De heer Weel: Afdoening door het college lijkt me prima, maar behandeling in de raad bij de begroting lijkt me overbodig.

De voorzitter: Nou... Mevrouw Witte.

Mevrouw Witte: Ja, ik wil hier graag op reageren, voorzitter, want het is namelijk een brief aan de raad en wij moeten dat dus dan een opdracht geven, niet aan het college en aan de raad, maar aan de raad als toezichthouder en wij moeten daarop toezien dat het college dat uitvoert en ik ben bang dat het anders bij de begroting afhandeling vergeten wordt.

De voorzitter: Even, mijnheer Weel, ik denk het even praktisch op te lossen, want in feite u kunt bij de begroting alles bespreken, dus als we nu besluiten om de brief niet te agenderen en mevrouw Witte brengt hem daarin hem alsnog. Dus laten we gewoon de brief meenemen bij de begroting. Ja?

De heer Weel: Daar heb ik geen moeite mee, maar ik proef enig wantrouwen naar het college en dat betreurt ik.

De voorzitter: Nou, er is een kritische blik van mevrouw Witte.

Mevrouw Witte: Nou, ik vind dit echt ... Sorry, hoor.

De voorzitter: Maar laten we niet te lang stilstaan bij een verzoek om een ingekomen stuk te agenderen, want dat vind ik wat zonde van de tijd en ik hoop u ook. Nee, verder waren er geen opmerkingen, meen ik. Nee? Kom ik bij ... Ja? Mevrouw Witte, u heeft nog een brief?

Mevrouw Witte: Ja, voorzitter, dat is ook een brief van de provincie. Dat is de brief X. Sinds 214 is er een nieuwe regeling over het interim bestuur op toezicht en de handhaving daarvan. Ik heb daar al meerdere keren aandacht voor gevraagd en ik zou nogmaals dit onder de aandacht willen brengen op welke wijze dan ook hoe we hier als raad mee om zullen gaan. Kijk, er is bijvoorbeeld ten aanzien van de aangeleverde documenten ...

De heer Backer: Voorzitter, even interruptie.

Mevrouw Witte: Nou, kijk het is niet volmaakt. Dus we voldoen niet aan alle ...

De voorzitter: Misschien kunt u even zeggen wat u wenst.

Mevrouw Witte: Nou, ik zou dus graag willen dat we hier een oplossing voor vinden. We spreken jaar op jaar af ...

De voorzitter: Maar wat wilt u met het ingekomen stuk?

Mevrouw Witte: Dat dit, ja, nou laten we maar zeggen, in de commissie behandeld wordt.

De voorzitter: U wilt dat dit in de commissie behandeld zien.

Mevrouw Witte: Ja.

De voorzitter: Ja? Kunt u zich allemaal daarin vinden? Als dat zo is, nog even de heer Hazeveld. Ik zie achteraf: u had bij 3R ook even het woord gevraagd, maar dat is inmiddels goed opgelost? Of had u daar een andere opmerking over?

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter. Als ik het woord mag. Of mevrouw Witte is nog aan het woord? Oké. Ja, voorzitter, ik had ook bij 3R een punt gezet, maar ik zou dit graag niet pas in de begrotingsbehandeling november, maar gewoon juist in het voortraject, want daar gaat dit over, in een commissievergadering in september geagendeerd willen hebben.

De voorzitter: Prima. Ik denk dat u zich daar allen in kan vinden om het stuk van de toezichthouder bij de commissie te behandelen. Stellen we dat zo vast.

De heer Hazeveld: En dan, voorzitter, als ik, u gaat lettertjes af en net zei u: ik heb nog een brief die ik graag, dat is de evaluatie van de cultuurvisie, juni 2017. Dat zou ik ook ... Sorry? Dat is P. Die zou ik ook graag naar een commissievergadering toe willen hebben. Dat is een zeer interessante notitie in het kader van alles wat we aan het doen zijn.

De voorzitter: Akkoord. Lijkt mij ook geen punt. Ja, dan zie ik de heer Heinink nog.

De heer Heinink: Ja, ik ben er een beetje laat mee, maar ik krijg net door van de heer Ferraro dat hij over een minuutje of tien hier is en ik zou u willen vragen om misschien punt 6 voor punt 4 te behandelen?

De voorzitter: U stelt voor de volgorde van de agenda iets aan te passen en dat betekent dat agendapunt zes, dat betreft de aanbesteding accountantsdiensten, naar voren te halen. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Als u dat wel heeft, dan moet u het nu aangeven. Zo niet, dan stellen we alsnog even de agenda gewijzigd vast. Ja? Dat betekent dat wij nu komen bij agendapunt ... , wel hogere wiskunde hier in Beverwijk. Even kijken, Aagtenbelt slaan we dus even over.

5. Rvs. Ontheffing woonplaatsvereiste burgemeester M.E. Smit

De voorzitter: Moeten we niet eerst agendapunt 5 doen, meen ik? Dat betreft de ontheffing woonplaatsvereiste burgemeester M.E. Smit.

De heer Heinink: Dan heeft u het maar gehad, hè?

De voorzitter: Ja. U heeft gelukkig het woord niet gevraagd, maar de heer Hazeveld wel.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, dit is iets waarvan wij u natuurlijk alle tijd gunnen en wensen en willen schenken, alleen als ik alles zo lees, dan is dat zo maar die algemene één jaar, maar er staat nergens uw intentie en ik denk dat het ook best wel prettig is voor u om dat hier uit kunnen spreken jegens de burgers, de inwoners van Beverwijk, wat uw intenties zijn om binnen dat jaar ook bij ons in deze mooie gemeente te komen wonen.

De voorzitter: Mijn intenties zijn binnen een jaar mij te vestigen in Beverwijk. Akkoord?

De heer Hazeveld: Ja, prima.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kunnen we dit agendapunt daarbij vaststellen.

6. Rvs. Aanbesteding Accountantsdiensten

De voorzitter: Dan kom ik bij agendapunt 6. Dat betreft de aanbesteding accountantsdiensten en daar zie ik de heer Hazeveld en de heer Backer hebben zich beiden gemeld. Het woord is aan de heer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, er is een klein misverstandje mijnerzijds. Dus ik trek me terug als spreker op dit onderwerp. Ik dank u vriendelijk.

De voorzitter: Dat geldt ook voor de heer Backer? Oh. Mijnheer Backer, aan u het woord.

De heer Backer: Nee, voorzitter, ik moet u helaas teleurstellen. Maar mijn bijdrage is zo optimaal dat u met genot luistert. Voorzitter, bij nadere bestudering van dit document heb ik toch een klein beetje het gevoel dat er mogelijk iets mis is gegaan en wel het volgende: in de rapportage van de Stichting Rijk lees ik onder het kopje kort verslag van de doorlopen aanbestedingsprocedure onder punt 1 een verwachte contractwaarde van circa € 125.000. Is dit het bedrag die ook geoffreerd is, dus de offerte is? Ik kan ook uit dit bedrag niet opmaken of dit nou voor één jaar is of voor de komende vier jaar. Voorzitter, als dit bedrag voor de komende vier jaar is, dan is er uiteraard verder niets aan de hand. Echter, als dit bedrag voor één jaar is, dan ontstaat er een probleem. De Europese richtlijn gaat uit voor het berekenen of er iets Europees moet aanbesteed worden van achtenveertig maanden of van vier jaar. Mocht het zo zijn dat bovengenoemde bedrag voor één jaar is, dan moet je dit met vier vermenigvuldigen en dan kom je uit tot een totaal van € 500.000. Voorzitter, als dit het geval is, en ik hoop van niet, dan moet ik constateren dat dan de aanbesteding onrechtmatig is. Ik wil het hier even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Backer. Dan kijk ik even naar de voorzitter en dat is de heer Kinik.

De heer Kinik: Ja, dank u, voorzitter. In de agenda stond dat ik geacht werd om een toelichting te geven, maar dat punt is best wel snel gegaan. De heer Backer heeft een goede vraag gesteld. Inderdaad, als je terugkijkt in de stukken, dan kan je het niet 1-2-3 zien. U moet zich, je moet het zo zien: de gemeente Beverwijk is gewend om een vierjaarlijkse aanbesteding te doen en dat is een raadsbevoegdheid en de raad delegeert dat door aan de auditcommissie. Dat hebben we medio april daar in een commissie samen met de ondersteuning van Stichting Rijk hebben we daaraan gewerkt. U heeft in de stukken kunnen zien wat de inhoud daarvan is geweest en hoe we dat opgebouwd hebben. Het bedrag wat u noemt dat is voor de periode van vier jaar. Dus de accountant, het kantoor door wat zich heb ingeschreven als enige, die committeert zich voor vier jaar om de controle en de rechtmatigheid van onze jaarrekening te controleren. Wij hebben alleen zelf besloten om een tussentijdse evaluatie in te bouwen, omdat dit moment de markt zodanig krap is dat we één aanbieder op

dit moment prima vinden. We zijn ook hartstikke tevreden over de accountant, want dat is aan onze huidige accountant. Dat kunt u ook zien in de stukken. Alleen, we willen wel graag dat de raad over twee jaar de mogelijkheid heeft om eventueel na een evaluatie te kiezen voor een mogelijke andere partij. Dus het bedrag is voor een totaal van vier jaar. Het kantoor heeft zich al gecommitteerd voor deze vier jaar. Alleen, wij als raad hebben eenzijdig de optie om na twee jaar uit te stappen en een andere accountant te kunnen selecteren. Dus we zitten ver onder de norm van € 209.000 voor een Europese aanbesteding.

De voorzitter: Dank u wel. Dan inventariseer ik even. Ik zie alleen de heer Backer die nog het woord wenst. Mijnheer Backer, aan u het woord.

De heer Backer: Dank u wel, voorzitter. Een klein vraagje aan de heer Kinik. Als na twee jaar het contract niet wordt verlengd, hoe zit het dan met de financiën? Wordt dat meteen geblokkeerd of is daar een andere regeling voor?

De voorzitter: De heer Kinik.

De heer Kinik: Ja, dank u, voorzitter. Dit is natuurlijk een totaalbedrag voor vier jaar commitment. Na twee jaar wordt natuurlijk een eindafrekening gemaakt en de kosten die we tot dan hebben gemaakt, dat zal ongeveer de helft van dat bedrag zijn, wordt dan verrekend en de rest niet.

De voorzitter: Dank u wel. Dan inventariseer ik. Kunt u zich allen vinden in het voorstel zoals het thans voorligt? Dat is het geval. Dan hebben wij aldus besloten.

4. Rvs. Aanbevelingen Eindrapportage Aagtenbelt

De voorzitter: Dan wacht ik nog twee seconden en dan stel ik aan de orde de aanbevelingen eindrapportage Aagtenbelt. Welkom, mijnheer Ferraro en mijnheer Van Popta. Allebei inmiddels ook gearriveerd. Met dit agendapunt hebben zich de sprekers aangemeld: de heer Hazeveld, Meiland, Backer, mevrouw Witte, de heer Berghuis, mevrouw Van Vliet en mevrouw Gouma. Dus ik stel voor als eerste het woord te geven aan de heer Hazeveld. Aan u het woord.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, voorzitter, we zijn blij met de eindrapportage en alle inspanningen die door de commissie geleverd zijn. Er zitten nog wel wat vraagpuntjes aan, maar die zijn van ondergeschikte kwaliteit op dit moment. Het grote vraagstuk en de grote zorgen die zich met name in de Broekpolder voordeden, zijn hiermee beantwoord en de aanbevelingen die gedaan worden, als die adequaat worden opgevolgd, geven ons daarin weer een stukje extra garantie. Wat we ons wel hebben afgevraagd, dit alles lezende, is hoe het zover heeft moeten kunnen komen. Of we niet eerder, op een eerder moment, bij de eerste signalen de communicatie wat hadden kunnen verduidelijken. Het lijkt ons een mogelijkheid te zijn geweest. Daarnaast, als je nu het park inkijkt en we zijn dus op enig moment overgegaan van het opbrengen van grond en dat verandert in staalslakken, dan is de vraag of het college bij dat besluit zich ook wel of ervan bewust was dat op staalslakken eigenlijk geen bomen kunnen groeien en hoe speelde zich dat dan op de inrichting, ja, effect gaat geven. Die mooie, stille, windstille, gezellige speelhoekjes hoe die dan gaan ontstaan, maar ik weet niet of de commissie daar ook ondertussen zich een vraag bijgesteld heeft en daar een antwoord op heeft gegeven en anders is die, zou dat een vraag voor het college kunnen zijn alsnog. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Dan is het woord aan de heer Meiland.

De heer Meiland: Voorzitter, dank u wel. Een belt wordt een park en net zoals bij opgroeiende kinderen gaat dat gepaard met groeistuiptjes en is de weg naar volwassenheid geen gemakkelijk traject. Het was daarom, achteraf gezien, een zegen dat er een onderzoekscommissie werd benoemd door de raad. Noem het geluk bij een ongeluk, want met de onderzoeksresultaten in de hand kunnen we gevoeglijk aannemen dat het storten van staalslakken A. niet leidt tot de verspreiding van verontreinigde stoffen in het grondwater, B. er geen extra gezondheidsrisico's zijn, althans, niet meer dan bij het gebruiken van licht vervuilde grond. U kunt er natuurlijk nog steeds verkouden worden. Als bonus krijgen we nog een aantal aanbevelingen bij. Aanbevelingen die we ons ter harte moeten nemen: zorg dat er geen diepe gaten ontstaan en hou de afdeklaag in goede staat. Verhoog het grondwaterpeil zo min mogelijk en zorg voor een peilbuisennet dat intact is en blijft. En sla daarin bij aan de noordzijde van de A22. Voorzitter, dan misschien wel de allerbelangrijkste aanbevelingen die in het rapport staat: zorg voor blijvende communicatie met de Broekpolderbewoners. Want dat moet ons, het CDA, wel van het hart: de broekpolderaars die zijn zich rot geschrokken en sommigen vertrouwen in de politiek met al haar onderzoeken en mooie woorden niet langer meer. Dat vinden wij zorgelijk en onwenselijk. En natuurlijk zullen we onze controlerende functie zo goed mogelijk blijven vervullen, maar wij zullen ook nog meer rekening gaan houden met eventuele negatieve gevoelens en de gevolgen die kunnen ontstaan bij het aanklaarten van vermeende misstanden. Zoals men zo mooi zegt: vertrouwen komt te voet maar het gaat te paard. We zullen als raad en als college de zaken niet mooier noch slechter moeten voorstellen dan ze zijn. Het achterpark wordt een vrijpark met een wielerved, speelplekken en veel groen. Misschien ook met een mooie uitkijkpost en wij vragen ons ook af of daar enig zicht op is. Onze tweede vraag is dan ook: is er steun voor? Maar het blijft ook een oude vuilnisbelt met die zogenaamde black box, waarin waarschijnlijk veel kwalijk spul zit. Die black box die is onder controle, maar we vinden het enorm belangrijk dat u onze inwoners daarover zoveel als mogelijk informeert en dan niet alleen als alles gladjes verloopt. Want dan, pas dan, herwinnen we het vertrouwen van diezelfde inwoners en kunnen we op een mooie pinksterdag samen in de zon met een gerust hart in het park gaan wandelen. Voorzitter, tot slot onze welgemeende complimenten aan de commissie. Wij zagen dat het een flinke klus was, maar we zijn bijzonder tevreden over het resultaat en uw inzet. Dank u zeer.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan de heer Backer.

De heer Backer: Voorzitter, dank u wel. In de raadsvergadering van 30 juni 2016 is middels een initiatiefvoorstel besloten tot het instellen van onderzoekscommissie Aagtenbelt. Naar aanleiding voor het instellen van deze onderzoekscommissie was het aanbrengen van een afdeklaag van staalslakken in plaats van licht vervuilde grond. De fractie van Gemeentebelangen en de bewoners van de Broekpolder en Beverwijk maken zich grote zorgen door het aanbrengen van een afdeklaag van staalslakken in plaats van vervuilde grond, wat uiteindelijk leidde tot het samenstellen van een onderzoekscommissie. Voorzitter, de werkzaamheden van de onderzoekscommissie zijn afgerond en hebben geleid tot een eindrapportage waarin bevindingen, conclusies en aanbevelingen zijn opgenomen. Het raadsvoorstel voorziet hier duidelijk in. Voorzitter, wij blijven van mening dat als de communicatie van wethouder Dorenbos naar de raad en de bewoners van de Broekpolder meer transparanter en opener was geweest, dan had het instellen van deze onderzoekscommissie niet nodig geweest. Voorzitter, het is louter een technisch onderzoek geweest en de fractie van Gemeentebelangen zal dit technisch onderzoek dan ook onderschrijven. Maar met nadruk zeg ik: een technisch onderzoek. Want wat de toekomst ons zal brengen met de vuilnisbelt is een vraagteken. Wij zijn en blijven nog steeds sceptisch over het aanbrengen van een afdeklaag van staalslakken in plaats van vervuilde grond op de vuilnisbelt. Voorzitter, ik dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Witte. Voorzitter, in de commissievergadering heeft de VVD-fractie er ook al uitgebreid over betoogd en de kern van de zaak was dat wij geconstateerd hebben dat in het onderzoeksrapport eigenlijk werd geconstateerd dat alle gegevens die zij hebben onderzocht al voorhanden waren, voordat het onderzoek was ingesteld en dat is natuurlijk heel jammer dat dus, doordat er dus niet goed is gecommuniceerd, er zoveel onrust is ontstaan. Want kennelijk als alle gegevens er al waren, dan was dit onderzoek overbodig. Desalniettemin zijn we heel blij dat dit onderzoek nu toch wat geruststelling heeft kunnen brengen in de Broekpolder, want daar was toch echt grote onrust ontstaan, maar wat wij wel heel belangrijk vinden en daar hebben we ook in de commissie voor gepleit dat met name jaarlijks die onderhoudsfrequentie, wat er dus gebeurt – want na 10 jaar weet men niet meer dat ooit er een onderzoek is geweest – dat dat op de website blijft gecommuniceerd worden. Er staat hier in het raadsvoorstel een filmpje plaatsen op de website of dat het Aagtenbelt continu moeten worden gemonitord. Wij zouden graag zien dat het een jaarlijkse update zou worden. Maar misschien kan de wethouder dat toezeggen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Berghuis. Aan u het woord.

De heer Berghuis: Voorzitter, de belt blijkt toch niet zo'n beerput. Rond het aanbrengen van staalslakken als ophoogmiddel op de Aagtenbelt heeft zich het afgelopen jaar de nodige beroering ontwikkeld en de beroering werd zo erg dat de twee kampen, die zich zo langzamerhand ontwikkelden, niet meer tot een vergelijk kwamen. Op zich is dat niet zo'n punt, maar het bijeffect was dat bewoners van met name de Broekpolder onzeker werden over hun gezondheid en veiligheid, wonende zo dicht bij de voormalige stortplaats waar al zoveel nare verhalen de ronde over doen. En dan wil de gemeente staalslakken aan laten brengen, waardoor, volgens sommigen, het aanwezige gif onder de belt middels een soort sponswerking het grondwater ingedrongen wordt en daarmee richting Broekpolder zou stromen. Daarbij waren er twijfels aan de veiligheid van het gebruik van staalslakken op zich. Staalslakken zouden, eenmaal natgeregend, de ... Nee, sorry... Dat ding doet weer raar ... Even kijken ... Ja, ik ga het volgende keer uitprinten. Dit gaat me niet meer gebeuren. Nee, deze zouden, eenmaal natgeregend, kunnen uitlogen, waardoor de hoeveelheid gif in de belt zou toenemen en onbekende chemische reacties zouden het gevolg kunnen zijn. Het college met aan haar zijde de provincie als vergunningverlener en de Omgevingsdienst en een groep inwoners van de Broekpolder met aan hun zijde een aantal raadsleden en de krant, kwamen er samen niet tot een vergelijk over de veiligheid van de toepassing van staalslakken op de belt en om aan deze niet-wenselijke situatie een eind te maken, heeft de fractie van GroenLinks het initiatief genomen om een raadsonderzoek in te stellen. Toevalligerwijs wilde ook op dezelfde avond Gemeentebelangen eenzelfde iets en hebben we de koppen samen gestoken. Maar het resultaat was een initiatiefvoorstel dat op 30 juni 2016 door uw raad is aangenomen. Dat was een wijs besluit van uw raad, namelijk het besluit om te onderzoeken of een aantal beweringen die de ronde deden werkelijk waren nog niet. Er is een onderzoekscommissie ingesteld en die heeft op haar beurt weer een onderzoeker aangesteld om met name de volgende vragen te beantwoorden. Nou, die vragen en die antwoorden die kennen we. De aanbevelingen kennen we ook. Dus die sla ik even over. De commissie heeft zelf ook een aantal aanbevelingen gedaan en die onderschrijven we allemaal. Het laatste punt: zorg voor blijvende goede communicatie met inwoners over de situatie van de Aagtenbelt, dat was dan bijvoorbeeld door een filmpje. Dat kan, maar onder goede communicatie verstaan wij dat bijvoorbeeld meetresultaten niet koud gepresenteerd worden, maar worden verklaard door een expert of een specialist, zodat iedereen het kan begrijpen. Want, ja, de data die beschikbaar komt dat is, ja, daar moet je wel wat kennis van hebben om dat te kunnen verklaren. Dus dat lijkt me goed als dat gebeurt, want goede communicatie helpt ons om onzekerheid bij inwoners in een volgend onderzoek van dit type te voorkomen. De fractie van GroenLinks is blij met het resultaat van de door uw raad gesteunde initiatief van onze fractie en we steunen de uitkomsten en aanbevelingen van harte en danken iedereen die zich hier voor heeft ingezet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Van Vliet.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel, voorzitter. Op 1 juli fietste ik met mijn kinderen vanuit de Broekpolder, waar ik niet zo heel vaak kom, maar wat echt bijzonder mooi is, fietste ik zo het Aagtenpark in en wat een fijne verrassing was dat. De zon scheen, dat zal ook wel mee hebben geholpen, maar op slag vergat ik die vuilnisbelt, de staalslakken, de verhitte discussies in en buiten de raad, want wat lag dat park er prachtig bij. Zoals al in de commissie betoogd, heeft onze fractie van meet af aan wel vertrouwen gehad in de stappen die zijn genomen door het college om van de Aagtenbelt een Aagtenpark te maken. Maar wij waren niet doof voor de ontstane onrust bij de vele Broekpolders en vandaar dat er een extra onderzoek is gedaan. De uitkomsten van het onderzoek zijn zoals verwacht. Wij willen de onderzoekscommissie dan ook voor de laatste keer bedanken voor het zorgvuldige werk wat zij hebben geleverd. Wij ondersteunen de aanbevelingen van het externe bureau en die van de onderzoekscommissie. Ik heb het Aagtenpark na mijn positieve ervaring op 1 juli al aangeraden bij vrienden als locatie voor een picknick, een voetbaltoernooitje of een barbecue. Maar laten we als inwoners niet alleen gebruikmaken van dit mooie park, laat we het vooral ook schoonhouden. Dat het op een vuilnisbelt is gemaakt, betekent niet dat we er een vuilnisbelt van moeten maken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Gouma. Tot slot, dacht ik, het woord.

Mevrouw Gouma-Bervoets: Dank u wel, voorzitter. Dit laatste wil ik eigenlijk van harte ondersteunen, mevrouw Van Vliet, want ik denk altijd dat het toch wel heel belangrijk is dat schoon, heel en veilig, een schoon verhaal. Al in de commissie van 15 juli jongstleden heeft de Partij van de Arbeid aangegeven blij te zijn dat na dit uitgevoerde onderzoek het Aagtenpark nu weer open is en ook vrijelijk gebruikt kan worden zonder de angst op gezondheidsrisico's door de inzet van staalslakken. De onderzoekscommissie heeft goed werk geleverd en kans gezien om een onafhankelijk, zeer deskundig persoon op dit gebied zijn licht over deze storting te laten schijnen. Deze heeft verklaard dat de storting geen extra risico's met zich meebrengt. Nee, zelfs nog iets beter is door de zogenaamde verklitting. Volgens de Partij van de Arbeid zijn nu de zorgen bij de omwonenden weggenomen. Het college en zijn ondersteuning vanuit de Omgevingsdienst en de provincie hebben hun werk goed gedaan en met de aanbevelingen, die door het onderzoeksbureau zijn gedaan, kan Beverwijk met trots het park aan inwoners als struinpark aan gaan bieden. 1 juli was de opening en al veel inwoners hebben kunnen zien wat er allemaal mogelijk is en hopelijk zal er daar in de toekomst veel gebruik van worden gemaakt. Nogmaals dank aan de onderzoekscommissie. Wij kunnen instemmen met al deze aanbevelingen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk toch even naar de voorzitter. Ik heb veel complimenten gehoord, maar misschien wilt u toch nog iets zeggen, want er zijn volgens mij zijn geen vragen.

De heer Ferraro: Ja, complimenten in ontvangst nemen is altijd leuk en ik heb geleerd dat je dat ook altijd moet doen. Dus dank u wel voor de complimenten en het is natuurlijk namens de hele commissie en we hebben in grote collegialiteit dit kunnen doen met een mooie conclusie. Ik heb wel één vraag gehoord, alleen, ik kan er geen antwoord op geven. Dat was over de bomen of er bomen konden groeien. Volgens mij heeft de heer Burger daar wel een opmerking gemaakt over in de commissie, maar het is op zich niet onderdeel geweest van onze discussie, dus ik denk dat het ook niet juist is als ik daar een antwoord op geef. Maar ik kan me voorstellen dat die vraag alsnog door het college op enig moment beantwoord gaat worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ferraro. Dan kijk ik even naar het college...

Mevrouw Gouma-Bervoets: Mag ik daar een interruptie op dan?

De voorzitter: Sorry?

Mevrouw Gouma-Bervoets: Mag ik daar een interruptie op geven?

De voorzitter: Zeker.

Mevrouw Gouma-Bervoets: Ik zat namelijk ook in die commissie en ik heb het verhaal van de heer Burger toen gehoord en die vertelde inderdaad dat op vuilnisbelten gewoon bomen in zijn algemeenheid slecht groeiden en dat geldt dan niet alleen voor de vuilnisbelten die afgedekt zijn met staalslakken, maar in zijn geheelheid. Dus dat was in zijn algemeenheid bij andere vuilnisbelten die afgedekt zijn in andere delen van het land dat dat ook zo was.

De voorzitter: Goed. Dank u wel voor deze toevoeging. Dan kijk ik even naar de wethouder, want er is al een aantal vragen richting college gegaan en het woord is aan wethouder De Rudder.

De heer De Rudder: Ja, voorzitter, en we hebben een tweedeling gemaakt natuurlijk in de portefeuillevverdeling. Mevrouw Dorenbos gaat over de inrichting van het park en ik ben wethouder Milieu, dus ik ga over de bodem en de ondergrond. Dus vandaar dat ik hier sta om de beantwoording over de monitoring van de bodem, de monitoring van de belt te doen. Want er zijn twee vragen vanuit twee verschillende fracties: Gemeentebelangen en de VVD. De heer Backer van Gemeentebelangen zegt: ik ben nog steeds sceptisch over de toekomst en ik wil weten wat er gaat gebeuren en ik wil ook zeker weten dat we dat gaan blijven bijhouden. Ik heb dat nog even nagevraagd bij de Omgevingsdienst. Hoe zit dat nu? Op dit moment is de provincie nog steeds bevoegd gezag en de provincie is dus ook, ja, u zegt het, geëigend om dat bij te houden en moeten dat ook bijhouden. Er is een saneringsplan uit 2014. Dat wordt aangevuld door het onderzoeksrapport van de heer Burger en wij blijven dat dus monitoren, zoals we dat toen hebben afgesproken, ook met u hebben afgesproken en daar is geld vanuit de provincie, sowieso ook voor beschikbaar tot 2023.

De heer Backer: Voorzitter, Interruptie.

De heer De Rudder: Tenminste tot 2023 blijft de provincie de monitoring voor zijn rekening nemen.

De voorzitter: Ik meen dat de heer Backer interruptie wenst. Aan u een interruptie.

De heer Backer: Ja, dank u wel, voorzitter. Een vraagje aan de wethouder. U zegt. De provincie die gaat de metingen doen voorlopig. Dat heb ik goed begrepen?

De heer De Rudder: De provincie is bevoegd gezag en die heeft het doen van metingen uitbesteed aan de Omgevingsdienst.

De heer Backer: Ja. Maar krijgen wij daar ook de resultaten van te zien?

De heer De Rudder: Zeker weten.

De heer Backer: Ja, oké.

De heer De Rudder: Wij hebben namelijk al in een eerdere discussie hierover de frequentie verhoogd. U heeft de frequentie verhoogd van één keer per jaar naar twee keer per jaar. Dan heb ik nog wel weer een tegen

vraag aan u: wilt u dat weer terug naar één keer per jaar of zegt u: ik wilde het graag op twee keer per jaar houden, want dan houden we dat zo en krijgt u ook twee keer per jaar daar een rapportage over. Eén keer in het voorjaar en één keer in het najaar. En dan kom ik vanzelf maak ik dan een bruggetje naar de vraag van mevrouw Witte, want die vraagt: hoe doen we dat die monitoring dan? Nou, als we dat bij twee keer per jaar houden, dan kunnen we in dezelfde frequentie ook de website bijhouden en daarop vertellen wat de laatste onderzoeksresultaten zijn geweest. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik inventariseren of er behoefte is aan een tweede instantie. Dat is, zo zie ik, niet het geval. Dat betekent dat u de conclusies van de onderzoekscommissie onderschrijft, de aanbevelingen overneemt en ook de onderzoekscommissie decharge verleend en dit alles bij hamerslag unaniem. Als voorzitter van uw raad zou ik graag de voorzitter van de onderzoekscommissie, de heer Ferraro, een mooie bos bloemen willen overhandigen. Dat geldt voor alle commissieleden overigens, maar ik doe het alleen richting de voorzitter even praktisch voor de avond, met ook woorden van waardering voor uw zorgvuldige aanpak, maar dat heeft u uit de eerste instantie denk ik ruimhartig kunnen opmaken. Een bos bloemen voor de heer Ferraro. Het leven is bijzonder maar zeer gemeend.

7. Rvs. Eindrapportage Onderzoekscommissie Leningenportefeuille

De voorzitter: Dan, dames en heren, dan komen wij bij het volgende agendapunt. Dat betreft de eindrapportage onderzoekscommissie leningenportefeuille. U weet, daar speelt een aantal aspecten. Ik hecht er wel aan om de vergadering zelf te leiden. Op het moment dat ik in de rol van beantwoording kom, dat spreekgestoelte, dan zal ik u vragen even de leiding over te nemen. Maar in de avond op zichzelf zal ik proberen dit agendapunt gewoon te leiden. Dan heb ik, een aantal sprekers heeft zich aangemeld. Om precies te zijn: eigenlijk alle fractievoorzitters en dat is in volgorde gegaan van de heer Hazeveld, mevrouw Van Vliet, de heer Meiland, mevrouw Bilars, de heer Berghuis, de heer Ferraro en de heer Krotjé. Het leek mij eigenlijk verstandig om deze volgorde ook aan te houden. Er is nog wel even gesuggereerd: misschien moeten we een andere volgorde doen vanwege het belang van de agenda, maar aan de andere kant u zegt, mag ik aannemen, allen wat u wenst te zeggen. Daar verandert de volgorde niet aan. Dat betekent dat ik de heer Hazeveld als eerste het woord geef.

De heer Hazeveld: Voorzitter, dank u wel. Ja, voorzitter, wij hebben het op 11 juli jongstleden in de commissie al over deze eindrapportage van de onderzoekscommissie Leningenportefeuille gehad. Ik kan u zeggen: voor die avond had ik me op van alles en nog wat voorbereid. Echter, er gebeurden twee dingen die avond. De commissie, met name de commissievoorzitter, legde helder uit wat de kern van het rapport is. Het onderzoek naar de leningenportefeuille hoe het besluit tot stand gekomen is. Al het andere was bijzaak en het tweede punt was, ja, eigenlijk het, ingrijpen zal ik niet noemen, maar het vragen om toestemming van onze burgemeester om ook het woord te mogen voeren. Die twee zaken, die neem ik vanavond mee. Voorzitter, u had in de commissievergadering had u het over politieke verantwoordelijkheid, verantwoording of schuld. Ik ga straks proberen daar een nuance in aan te brengen, want nadat wij vandaag een uitspraak hebben gedaan c.q. een besluit hebben genomen, moeten we het onze inwoners kunnen uitleggen. Maar eerst het rapport van de onderzoekscommissie Leningenportefeuille. Voorzitter, is de onderste steen boven? Dat is de vraag. Kunnen we het straks achter ons laten? Voorzitter, Democraten Beverwijk heeft alles aandachtig doorgenomen. Het lijkt te gaan om de rentedaling die ons tegenwerkt, alsmede schatkistbankieren, welke later door minister Bos in het leven is geroepen. Het effect is dat we nu ineens tientallen miljoenen heeft gekost en dat is een kwestie van mismanagement. Voorzitter, in de krant en op Facebook wordt gesproken van: juridisch vervolgen die mensen. Eindelijk een burgemeester met ballen. De oppositie moet ze pakken. Het

vertrouwen bij veel inwoners in de politiek is weg. Voorzitter, degene, de oud-collegeleden, die gehoord zijn voor de waarheid vinden, legden tegengestelde verklaringen en hadden een slecht werkend geheugen. Zij beriepen zich op mogelijke rentestijgingen, voorspelt door externe experts, waarvan overigens conform de commissie, geen enkel schriftelijk bewijs is. Daarnaast is er het feit dat er wel degelijk projecten zijn doorgegaan, maar daarbij volledig voorbijgaand aan hun rol en hun verantwoordelijkheid. Want, voorzitter – en ik zal meteen tot de kern komen – zoals het rapport aantoont en de voorzitter van de commissie het verwoordde: het gaat om het feit dat in 2009 een slecht voorbereid, slecht gedocumenteerd collegevoorstel tot het aangaan van een leningenpakket ter grootte van € 95.000.000 is voorgelegd en – zoals door alle oud-collegeleden aangegeven – zonder enige vooraankondiging door de portefeuillehouder Financiën is ingediend en in een, zoals aangegeven, besloten collegevergadering op donderdag 11 juni 2009. De overige leden werden verrast en kregen een uur om het voorstel van drie A4'tjes, zonder enige bijlage of onderbouwde stukken, voor te bereiden. Tijdens deze sessie heeft geen van de oud-collegeleden gevraagd naar achterliggende stukken. Voorzitter, de begroting bedroeg toen ongeveer 80 miljoen en de oud-collegeleden waren geïnformeerd over de grote projecten en wisten, of konden weten, dat er geen enkele partners waren die definitief hun handtekening hadden gezet onder een project. Er kon dus nog veel misgaan. Voorzitter, het zou toch heel normaal zijn, indien je bij een dergelijk majeur besluit, je ervan vergewist hoe de deal in elkaar steekt en je dus vraagt naar de achterliggende stukken om deze uitvoerig te bestuderen en dan wellicht een aantal dagen later, zeg de dinsdag erna, verder te gaan met de bespreking. Het is niet gebeurd. Voorzitter, dit is laakbaar handelen. Voorzitter, elke inwoner en raadslid moeten het vertrouwen erin kunnen hebben dat iemand, wie dan ook, die het ambt van wethouder wenst in te vullen te allen tijde zorgvuldig is in de besluitvorming en dat is op 11 juni 2009 niet gebeurd. Daarmee is ieder voor zich schuldig en hebben ze het vertrouwen geschaad. Het is de politieke verantwoordelijkheid van het college. Het college zijn continuüm. En zoals ik al in de commissie zei: in dit soort gevallen, het schaden van het vertrouwen, rest de gemeenteraad niets anders dan het college per direct weg te sturen. Voorzitter, de onderzoekscommissie concludeerde dat het verwachtte dat, indien de raad volledig geïnformeerd was geweest in 2009, er een ander besluit was genomen. Ook de inspreker, oud-fractievoorzitter van de PvdA, de heer Bodewes, liet zich in deze termen uit. Het feit dat het college een besloten vergadering hield en daarmee aangeeft dat ze de raad niet wenst te betrekken – immers ze legde zichzelf de geheimhouding op – en er geen notulen zijn gemaakt, zodat er ook achteraf door de raad geen controle mogelijk is om de beraadslaging te reconstrueren is voor Democraten reden om deze personen ongeschikt te verklaren voor het wethouderschap. Voorzitter, de consequentie die wij hier uit trekken, uit het voorgaande, is het college is politiek verantwoordelijk. Echter, nu, op dit moment zeggen wij het vertrouwen in de portefeuillehouder Financiën – als enige nog zittend lid uit die tijd – op en dienen daartoe een motie in. Ik dank u in eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hazeveld.

De heer Vreugdenhil: Voorzitter?

De voorzitter: Ja.

De heer Vreugdenhil: Mag ik een vraag stellen aan de heer Hazeveld?

De voorzitter: Nou, u kunt een interruptie doen.

De heer Vreugdenhil: Neem me niet kwalijk. Mag ik de heer Hazeveld interrumpen?

De voorzitter: Jazeker.

De heer Vreugdenhil: Dat doe ik om eventjes, ik heb vorige week al mijn twee-petten-problematiek – en die overigens niet alleen voor mij geldt maar ook voor de andere leden van de commissie – uitgelegd. Ik ga nu vragen stellen met het petje van de voorzitter van de enquêtecommissie op, dus niet als raadslid. Ik heb u net wel de vragen horen stellen die ik vorige week ook kreeg, namelijk of de onderste steen boven was. Nou heb ik het antwoord niet helemaal begrepen, maar ik denk dat u, omdat u voortbouwt op het werk van de enquêtecommissie dat u wel denkt dat dat zo is, maar dan heb vraag aan u, want een fractiegenoot van u, die op de sociale media mee discussieert over een discussie die je in zekere mate nog hypothetisch zou kunnen noemen, namelijk wat doet liegen? Waar is liegen voor? En dan zegt hij op enig moment: de enquêtecommissie. Dus mijn vraag aan u is, juist omdat ik vorige week en ook daarvoor als commissie hebben wij steeds gevraagd: jongens, als jullie nou informatie hebben, geeft hij aan ons. Dus mijn vraag aan u is, als u denkt dat de onderste steen boven is, lijkt het dan toch dat een fractiegenoot van u suggereert dat er nog ergens iets is. Dus daarom vraag ik u, in alle duidelijkheid, heeft de fractie van Democraten Beverwijk iets waaruit zou blijken dat de mensen gelogen zouden hebben? Daar zou ook heel graag een heel duidelijk antwoord op willen hebben.

De voorzitter: Alvorens u antwoordt, want ik geef u uiteraard de ruimte om te antwoorden, wil ik u vanaf hier vragen om wel de pet op te houden van het raadsdebat en dat betekent dat de heer Krotjé is woordvoerder van de fractie van de Partij van de Arbeid. U bent voorzitter van de onderzoekscommissie en nou heeft u het rapport neergelegd. Maar ik vind het nu wel redelijk om u uiteraard de ruimte te bieden, maar het moet niet zo zijn dat we straks bij alle sprekers een soort dialoog nog even krijgen met de voorzitter van de commissie. Aan u het woord.

De heer Hazeveld: Voorzitter, ik heb aangegeven wat de voorzitter van de onderzoekscommissie zelf op 11 juli heeft gezegd en het blijft een vraag. Het blijft een vraag. Is de onderste steen boven? Maar als je de vraag richt op uw betoog van doen, wat is de kern waar het over gaat? Dan is de onderste steen boven. Dat is waar het om gaat. Die besluitvorming, die gebrekkige voorbereiding en het moment dat het in het college komt. Ik, wij, Democraten Beverwijk constateren ons daarop hier in deze beraadslagingen. Als u het verder wil brengen, breder wil brengen, kan dat, ik ben op alles voorbereid, maar het lijkt mij niet zinvol voor de discussie hier vanavond. Het gaat over uw rapport van uw commissie. Ik dank u vriendelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Van Vliet.

Mevrouw Van Vliet: Dit wordt een, voor mijn doen, beste lange bijdrage, vandaar dat ik even een glaasje water inschenk voor mezelf. Dank u wel, voorzitter. De dag dat er een bestuurlijk besluit werd genomen, waar wij, inwoners van Beverwijk, vandaag de dag nog voor moeten boeten: 11 juni 2009. Het afgelopen jaar heeft de onderzoekscommissie de aanloop naar die 11 juni 2009 in kaart gebracht en dat heeft zij met verve gedaan. Tijdens de commissie zijn er al vele complimenten richting de onderzoekscommissie gegaan en ook hier zou ik nog even stil willen staan bij de grote inzet van alle leden tijdens hun onderzoek. De doelen van dit onderzoek waren er drie: waarheidsvinding, leren en politieke verantwoording. Nou, die waarheidsvinding heeft plaatsgevonden. We weten nu allemaal hoe het besluit is voorbereid: onzorgvuldig. En wie erbij betrokken zijn geweest: slechts drie personen. Alle vragen die wij nog hadden naar aanleiding van de onderzochte feiten zijn reeds in de commissie gesteld en beantwoord door de onderzoekscommissie. Maar één vraag, die bij ons blijft hangen, is de volgende: was dit besluit een uitzondering? Of was het de regel? Was het een foutje dat er doorheen is geglipt? Of heerst er een bestuurscultuur, waarin dit soort besluiten altijd op deze manier werden genomen? De wijze waarop de vijf heren, de hoofdrolspelers in die betreffende bestuursperiode, vorige week hebben ingesproken, doet het laatste vermoeden. Een aantal van hun heeft hun spreektijd gebruikt om de

raad: die sprak voor haar beurt, de krant: was slecht en de onderzoekscommissie: was te traag, aan te vallen. Ook kregen wij nog tips om het beter te doen. Maar geen enkele inspreker heeft iets gezegd over de consequenties van dit besluit voor de inwoners van Beverwijk. Daar kan ik mij persoonlijk helemaal niks bij voorstellen. Als ik in die periode raadslid was geweest of zelfs leider van de coalitie, dan zou ik me toch een potje balen dat dit was gebeurd, terwijl ik verantwoordelijkheid droeg in het hoogste orgaan van de gemeente. Ook al had ik van niks geweten. De wetenschap dat de Beverwijkers tot in de lengte der dagen zoveel geld betalen voor deze leningen, dat zou me pijn doen. En ik kan u zeggen, voorzitter, dat wij er bijzonder veel belang aan hechten dat er nu eindelijk transparant en gedegen is onderzocht hoe het zit. Dat wij het uiterst waardevol vinden dat elke inwoner van onze gemeente over deze informatie kan beschikken en dat we deze informatie kunnen gebruiken om van te leren en om verantwoordelijkheid te dragen. Daarmee kom ik bij het tweede doel van het onderzoek: leren. De onderzoekscommissie heeft een aantal conclusies getrokken die onze fractie onderschrijft en ook de aanbevelingen zou de fractie van D66 willen overnemen. Tijdens de commissie hebben we nog een suggestie gedaan om de uitkomsten van het onderzoek voor te leggen aan een derde partij en wat ons betreft is dit nog steeds een goede optie om ervoor te zorgen dat we alles in het werk hebben gesteld om dit hoofdstuk af te kunnen sluiten. Graag horen wij van het college of zij die mening met ons deelt. Verder zouden we het college willen vragen om nogmaals met de banken in gesprek te gaan over de mogelijkheid om de leningen af te kopen. Ik weet dat is in 2011 al gedaan, maar wellicht met deze inzichten is er meer mogelijk. De afgelopen jaren heeft deze raad en dit college stappen gezet als het gaat om transparantie. Wij hebben een zelfkritische raad die het debat met elkaar niet uit de weg gaat. We hebben gewerkt aan onze kennis als het gaat om integriteit, maar de vraag is: zijn we er al? Of zijn er nog slagen die we kunnen maken om onze bestuurscultuur te verbeteren als raad, als college, als organisatie, als gemeente? En daarin zou de burgemeester met een frisse blik, zonder historie binnen onze gemeente, een rol kunnen spelen. Ik zou het interessant vinden als hij hierin het voortouw neemt en ons laat zien waar we nu staan en welke stappen we nog kunnen en moeten zetten. En dan het laatste doel van het onderzoek: de politieke verantwoording. De burgemeester deed een oproep vorige week en ik heb die oproep totaal anders geïnterpreteerd dan de heer Hazeveld groot in de krant liet opschrijven. Want volgens mij zei onze burgemeester juist dat het gaat om het nemen van politieke verantwoordelijkheid en niet om het aanwijzen van een schuldige. Als openbaar bestuur moeten wij de verantwoordelijkheid dragen voor dat wat er in ons huis gebeurt en is gebeurd. Ook al hadden we daar persoonlijk misschien weinig mee te maken en de makkelijkste manier hiervoor is een motie tegen iemand die we verantwoordelijk houden. Dus dat zouden we hier nu met een groot gebaar kunnen doen. Een motie van wantrouwen. Hup. Kop er af en door. Staat goed naar buiten. Prachtig signaal, maar er verandert helemaal niks, behalve dat we op zoek moeten naar een nieuwe wethouder Financiën die net zo goed functioneert als deze. Zo ging het vroeger vaak in de raad van Beverwijk, zoals met de Kistendam. Stront aan de knikker, grote woorden, koppen rollen en door. En als we dat doen, voorzitter, dan houden we gewoon de bestuurscultuur in stand die ook die leningen mogelijk maakte. Deze enquête vraagt iets anders van ons. We moeten kritisch kijken en tot het uiterste gaan om te leren, zodat de geschiedenis zich niet kan herhalen. Zoals we door dit onderzoek te doen, verantwoordelijkheid hebben genomen om de feiten boven tafel te krijgen, nemen we nu de verantwoordelijkheid door de resultaten te dragen. Door kritisch te kijken naar onszelf. Wat doen wij nu anders dan toen? En is dat genoeg? Hierover zou ik graag in gesprek willen, voorzitter, met u en met deze raad. Nogmaals, ik hoop dat u hiervoor een openingsvoorstel kunt doen, zowel op de inhoud als voor de vorm. Want uw oproep in de commissie is wat ons betreft ook de kern waar het hier om gaat. We moeten met z'n allen verantwoordelijkheid nemen voor het verleden door transparant te zijn, onze inwoners te informeren en door te leren. Alleen dan heeft dit onderzoek effect gehad, want dan kunnen wij tegen onze inwoners zeggen: dit is er gebeurd en het is diep tragisch. We kunnen het verleden niet mooier maken, maar we kunnen wel elke dag keihard werken om te zorgen dat het nooit meer kan en zal gebeuren. En dat is de manier waarop wij

deze verantwoordelijkheid dragen en dat doen we samen, als raad en als college en in dat kader dienen wij een motie van afkeuring in, samen met PvdA, CDA en GroenLinks, zodat glashelder is dat deze raad ver afstand neemt van de handelswijze die leidde tot het besluit in 2009 en de bestuurscultuur die dat mogelijk maakte. Vanuit die diepe afkeuring en ons besef van verantwoordelijkheid voor deze gemeente, bouwen we elke dag verder aan een transparant, integer en zelfbewust bestuur, waar besluiten met realiteitszin genomen worden in het belang van onze inwoners. Ik zal de motie van afkeuring even voorlezen: overwegende dat de onderzoekscommissie leningenportefeuille in haar eindrapportage een vernietigend oordeel heeft gegeven over de handelswijze van de portefeuillehouder Financiën, de burgemeester van Beverwijk en de gemeentesecretaris bij het besluit van 11 juni 2009, betreffende het aangaan van een leningenportefeuille. Overwegende dat de raad van de gemeente Beverwijk, voordat het besluit is genomen, niet is geconstateerd bij dit majeure besluit en daarmee is gehandeld in strijd met de Gemeentewet. Overwegende dat de raad hierdoor de gevolgen voor de gemeentebegroting niet heeft kunnen overwegen en/of accorderen en dat daardoor het budgetrecht van de raad is aangetast. Overwegende dat in de procesgang van dit besluit door de onderzoekscommissie grote onzorgvuldigheden en nalatigheden zijn geconstateerd. Overwegende dat dit besluit de inwoners van Beverwijk voor vele jaren enkele miljoenen euro's per jaar kost en overwegende dat de raad bij de eerdere besprekingen in eerdere raadsperiode geen uitspraak heeft gedaan over het handelen van het college in 2009 en hieraan geen politieke consequenties heeft willen verbinden. Overwegende dat de raad een streep onder dit dossier trekt, spreekt als zijn mening uit dat de raad van de gemeente Beverwijk ontstemd is over de toegepaste handelswijze van het toenmalig college om tot dit besluit te komen en hiervan helder en duidelijk afstand neemt door haar afkeuring hierover uit te spreken en gaat over tot de orde van de dag. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Vliet. Dan is het woord aan de heer Meiland, fractie CDA. Welkom mevrouw Hekman. De heer Meiland heeft het woord.

De heer Meiland: Voorzitter, het wordt, het is geen gemakkelijke avond vanavond. Niet voor mij, niet voor het CDA, niet voor de raad noch voor het college. Vanavond ligt een raadsenquête voor. Nog nooit gebeurd in deze gemeente. Met als doel waarheidsvinding en politieke verantwoording. Een zwaar middel, laten we dat niet onderschatten met z'n allen. Een zwaar middel dat een aantal raadsleden niet heeft weerhouden om zich hier sterk voor te maken. Ik vroeg ons wel af: waarom is dit eigenlijk nooit eerder overwogen? Maar die raadsleden, die verdienen hiervoor alle lof. Evenals de onderzoekscommissie die ruim een jaar bezig is geweest om dit rapport te voltooien en daarbij wil ik dan nog opmerken dat dat jaar niets voor niks was. Zorgvuldigheid kost tijd. Hoe vervelend ook voor de getuigen. Het doen van gedegen onderzoek, het proberen de onderste steen boven te krijgen en daarnaast je werk, je gezin en het normale raadswerk de benodigde aandacht blijven geven, het is bijna een onmogelijke klus en op zijn minst een stevige opgave. Chapeau, commissie. Het is al eerder gezegd door vorige sprekers: het resultaat, een gedegen onderzoeksrapport met als belangrijkste conclusie dat een kleine groep mensen, drie, na gebrekkige besluitvorming zonder noemenswaardige discussie in het geheim, zonder informatie voor welke projecten het nodig was, een grote som geld heeft geleend voor vijftig jaar. Hoe kon het college in een geheim besluit in juni 2009 € 95.000.000 lenen zonder de raad hierover te informeren? Hoe konden ze? Hoe durfden ze? Die waarheid over dat besluit die ligt er nu en de conclusie is ontluisterend, onthutsend. Welke benaming u er ook aan wenst te geven, het maakt mij niet uit, het is voldoende gememoreerd de afgelopen tijd. 95 miljoen lenen, vijftig jaar tegen een vaste rente en dan beslis je dat in het geheim met een kleine groep mensen. Nogmaals, eigenlijk te gek voor woorden. Maar misschien was het de toen geldende cultuur? Ook eerder werden er al grote sommen geld geleend zonder de raad hiervan in kennis te stellen. Misschien was het tunnelvisie? Misschien was het wel groothedswaanzin? En misschien was men er oprecht van overtuigd dat er werd gehandeld volgens artikel

160 lid 1 van de Gemeentewet en die geeft aan dat het college zelfstandig, zonder te overleggen, geld mag lenen. Voorzitter, helemaal zeker zullen we dit allemaal nooit weten en deze vragen zullen ons altijd blijven achtervolgen, want de hoofdrolspelers zijn inmiddels vertrokken of gestopt. En daarbij heeft het geheugen velen van hen wat in de steek gelaten, althans dat suggereert het rapport. Voorzitter, dan rijst de vraag: en hoe nu verder? En die vraag leeft bij velen van u, denk ik. De aanbevelingen volgen, ja, dat is het makkelijkst en dat zullen we dan ook als CDA doen. We zullen dit steunen en we steunen natuurlijk sowieso het raadsbesluit. Er iets van leren? Ja, dat lijkt ons ook niet het meest ingewikkelde en inmiddels werken we trouwens al projectmatig, dus we zijn al een beetje op weg. Maar het belangrijkste: met of door welke acties moeten we onze inwoners nu duidelijk maken dat wij, de politiek, het CDA, ons willen en moeten verantwoorden? Dat wij, zoals onze burgemeester zo vrij opmerkte, wij onze politieke verantwoordelijkheden willen en moeten nemen. Voorzitter, daar horen geen nuances bij, althans niet vanavond. Geen beschuldigingen, want er is geen schuldige. Er is niet gerapporteerd aan de raad. Dat is fout, maar politieke verantwoordelijkheid is wat anders als een wethouder op te knopen. Niemand heeft zich verrijkt. Dat blijkt uit het rapport. Er is geen belangenverstrengeling en het geld is niet weg. Het kost ons wel heel veel. Wat wij willen is het aan de kaak stellen van een cultuur van achterkamertjespolitiek, zeg maar het 'even regelen' met een klein groepje. Wij, het CDA, wij willen verder met die schone lei. Wij en volgens ons ook het college, en ik denk eigenlijk de hele raad, wij willen laten zien aan u, inwoners, dat het ook anders kan. Transparanter, opener naar onze inwoners en we zijn ervan overtuigd dat we op dit moment open en met de blik naar onze inwoners politiek bedrijven, dat de huidige cultuur niet dezelfde is als die vroeger hier in dit huis heerste. Daarbij wil ik nog wel opmerken dat dit wat anders is dan iedereen gelijk geven of naar de mond praten. Dat is wat anders dan iemand slachtofferen. Misschien kunnen we door deze enquête laten zien dat we fouten maken in de politiek. Dames en heren, voorzitter, we zijn net gewone mensen. Maar dat we daar in deze periode niet voor weglopen en het ook niet wegmoffelen. Wij willen vanaf deze plek, en dat is onze mogelijkheid als raad, wij willen het college een ferme tik op de vingers geven en dienen gezamenlijk met andere partijen een motie van afkeuring in. Ik wil nogmaals benadrukken, dat is één van de zwaarst mogelijke sancties, één van de zwaarst mogelijke moties en die richten wij aan het huidige college, omdat zij verantwoordelijk zijn, verantwoordelijkheid dragen voor het in het verleden gemaakte fouten. Nee, er wordt niemand gevierendeeld vanavond. Er wordt niemand in het gevang gezet en wij bedrijven, althans wij van het CDA, geen politiek uit wraak. Hiermee kunnen we alle inwoners recht in de ogen kijken en afrekenen met de politieke fouten uit het verleden. Nogmaals, deze zware motie doet recht aan de conclusie uit het rapport. Dus zoals we dat dan in de politiek zo vrij zeggen: daarna gaan we over tot de orde van de dag. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Bilars, Gemeentebelangen.

Mevrouw Bilars: Ja, dank u, voorzitter. Diverse collega's zijn mij al voorgegaan vorige week bij de raadscommissie gewijd aan het rapport over de leningenportefeuille, maar ik wil hierbij alsnog mijn grote complimenten uitbrengen aan de commissie die heel, heel veel tijd gestoken heeft in deze raadsenquête en die een zeer gedegen rapport heeft uitgebracht. Een rapport waarover ik tijdens de behandeling van de jaarstukken op 6 juli al gezegd heb dat je echt niet vrolijk ervan wordt en dat is zeker nog heel zwak uitgedrukt. Voorzitter, ook onze fractie heeft in de afgelopen jaren meerdere malen bij onder andere de behandeling van de financiële stukken zowel in de zomer als in november de last van de aangegane leningen, die als een molensteen om onze nek hangen, genoemd. Wat ons uiteindelijk ook eens de min of meer geïrriteerde reactie van wethouder Dorenbos opleverde in de trant van: ja, nou weten we het wel. Het moet nu maar eens ophouden. Het feit ligt er en zoals dat bij ons is overgekomen: eigenlijk moesten we niet zeuren. Maar, voorzitter, zonder tot in de finesses in te gaan op de uitkomst van het rapport, wat overigens de heer Hazeveld uitstekend heeft verwoord vanavond, vinden wij dat het toenmalige college zich eigenlijk moet

doodschamen en daar, zoals al meerdere hebben verwoord, de politieke verantwoording voor dient te nemen. Voorzitter, heeft u al eens bedacht dat vele Beverwijkers en Wijk-aan-Zee-ers tot aan hun dood indirect mee moeten betalen aan de rente en aflossing van de leningen. Sterker nog, ik ben er van overtuigd dat heus niet alleen de fractieleden van Gemeentebelangen, maar ongetwijfeld nog meerdere personen uit deze raad het niet meer mee zullen maken dat Beverwijk opgelucht een luid hoera kan uitspreken, wanneer men eindelijk van de aangegane leningen verlost is. Voorzitter, dit is met geen pen te beschrijven en het valt nog steeds niet uit te leggen aan onze burgers. Los daarvan en onbegrijpelijk is ook het feit dat dit allemaal heeft kunnen gebeuren zonder de raad hiervan in kennis te stellen. Dit vinden wij gewoon een doodzonde van de eerste orde en dit kan en mag toch zeker niet zonder gevolgen blijven. Zoals voormalig burgemeester Van Leeuwen zelf al aangaf, als ik dit debacle eerder geweten had, zou ik denk ik mijn ontslag hebben aangeboden. Daarvan kan onze fractie alleen maar zeggen tegen het toenmalige college: het had u toen gesierd als u wel de verantwoording had genomen en opgestapt was. Maar nee, het pluche zit blijkbaar erg lekker. Voorzitter, u zult het dus vast wel kunnen begrijpen dat, nadat mijn fractiegenoot de heer Backer, al eerder de suggestie had gedaan alles eens grondig te laten onderzoeken, desnoods via het zwaarwegend middel van een raadsenquête, Gemeentebelangen volgaarne het initiatief van de heer Berghuis omarmde om inderdaad uiteindelijke raadsbreed ondersteund, dit middel te grijpen en een commissie te benoemen bestaande uit raadsleden van vijf van de zeven fracties. Het, zoals ik al noemde, gedegen rapport is overduidelijk. De conclusies worden door onze fractie ten volle onderschreven en wij staan ook zeker achter de gedane aanbevelingen. Voorzitter, in onze fractie is door ons nu niet aanwezig fractielid aan de orde gesteld of de mogelijkheid zou kunnen bestaan om het collegebesluit nietig te kunnen laten verklaren. Daar het college klip en klaar in strijd met artikel 169 lid 4 van de Gemeentewet heeft gehandeld. Mocht dit misschien lukken, dan is het wellicht mogelijk om de discussie met de kredietverstrekker opnieuw op te starten. Met de vraag de nog niet geconsumeerde leningen terug te draaien. Voorzitter, wij geven u in overweging dit eventueel te laten onderzoeken, want uiteindelijk is niet geschoten altijd mis, nietwaar? Voorzitter, samenvattend: naar onze mening is door het, laat ik het maar noemen, leningenproces het vertrouwen en respect naar onze burgers, oftewel onze kiezers, geheel verdwenen. Wij kunnen ons namelijk zo langzamerhand heel goed voorstellen dat de kiezer wegblijft om te stemmen, waarbij we kunnen constateren dat het toenmalige college van PvdA en CDA tezamen met de toen zittende burgemeester hier schuldig aan zijn. Het is daarom onbegrijpelijk dat een wethouder, die al die tijd wist dat er zoveel geld geleend werd en dat dit ook nog gebeurde zonder kennisname van de raad, nu nog steeds als wethouder functioneert, want het ergste is en blijft dat ook zij de raad – en dat zijn wij collega's – in een kwaad daglicht heeft gezet en nu dus ook nog steeds. Voorzitter, het spijt me verschrikkelijk, maar onze fractie is van mening dat wij deze wethouder niet langer kunnen vertrouwen en op basis daarvan blijft er naar onze mening geen andere mogelijkheid over dan dat zij zal moeten vertrekken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Bilars. Dan ga ik naar de heer Berghuis.

De heer Berghuis: Voorzitter, 30 juni 2016 was wel een avond van de wijze besluiten, want behalve het instellen van een onderzoekscommissie inzake de Aagtenbelt heeft uw raad nog een onderzoekscommissie op voordracht van GroenLinks ingesteld. Namelijk de onderzoekscommissie Leningenportefeuille. Ook dat was dus een wijs besluit wat een uitwerking heeft gehad, waarbij iedereen, die het onderzoeksrapport gelezen heeft, wijzer is geworden. Ik ga er dan ook vanuit dat we als raad wijzer zijn geworden dan dat we ooit waren en hoe mooi kan het leven zijn. Voorzitter, er moet me wel iets van het hart. De kwestie die uw raad heeft meegegeven aan de onderzoekscommissie stamt nog uit de tijd die binnen de huidige coalitie ook wel de oude politiek noemt, in die tijd onttaarde raadsdebatten met regelmaat in woordenstrijd waarbij behoorlijk op de man werd gespeeld in plaats van op de bal. In de raadscommissie van vorige week dinsdag herleefde die tijd

weer. De hoofdrolspelers van weleer spraken in en geheel volgens verwachting ging het weer flink op de man en die man was vooral ik. Mijn afkomst werd door het slijk gehaald en daar lag dan ook de reden dat ik zo'n belachelijk voorstel tot een raadsonderzoek kon bedenken. Het was een schandalige vertoning. Ik heb er toen nauwelijks op gereageerd, omdat ik vond dat het niet om mij moest gaan, maar om de inhoud van het rapport, waar wij als raad naar uitkijken om dat te bespreken. De insprekers en in het bijzonder de heer Kees Bodewes, wil ik graag bedanken voor het nog één keer laten zien hoe dat nou ook alweer ging in die oude politiek: op de man spelen met pogingen tot intimidatie door bijvoorbeeld de hoop uit te spreken dat ik ook ooit een raadsonderzoek aan mijn broek krijg en dan nog vragen om rehabilitatie. Hoe blind kun je zijn en welk recht denk je te hebben om dat zo te brengen? Ik neem er afstand van. Het is niet de manier zoals ik politiek wil bedrijven en ik vind dat we daar als raad afstand van moeten nemen. Het heeft me dan ook wel gestoord dat na de schandalige vertoning in de raadscommissie een aantal raadsleden geanimeerd zoete koekjes met de betrokkene stonden te bakken in plaats van deze op deze vertoning aan te spreken. Ik hoop daar iets van die collega's over te horen. De coalitie waar deze fractie deel van uitmaakt heeft een einde willen maken aan de politiek die we dinsdag nog hebben mogen meemaken. Dat heeft de coalitie gedaan door een aantal kernwaarden te onderschrijven die onder andere gaan over wederzijds respect, over integer handelen en open en transparant bestuur en daar kun je lacherig om doen, maar het is een serieuze poging om de oude politiek, waar onder andere dit leningenbesluit uit afkomstig is, buiten de deur te zetten. Dat is waar GroenLinks voor staat en waar deze hele coalitie met PvdA, CDA en D66 wil en gaat voortzetten. De fractie van GroenLinks is juist zo erg tevreden met de vooruitgang die is geboekt qua cultuur in de raad, waarbij de relatie tussen de oppositie en de coalitie zo erg verbeterd is en natuurlijk kan dat nog veel beter, maar dat moeten we ook wat tijd geven. Een heel mooi voorbeeld van die verbeterde cultuur is het feit dat wij nu open en transparant onderzoek hebben kunnen laten doen naar een zeer pijnlijk dossier. In de vorige raadsperiode was er dezelfde aanleiding tot zo'n onderzoek, maar dat was onbespreekbaar. Hoe anders is dat nu, waarbij alle fracties de behoefte deelden om het leningenbesluit van 2009 van al zijn geheimzinnigheid te ontdoen. Dat traject, waar we zo gebroederlijk of zo u wilt zo gezusterlijk, aan zijn begonnen, heeft ons bruikbare beelden opgeleverd. Als gezamenlijke raadsfracties kunnen we daar de juiste leerpunten uit distilleren zo die door de onderzoekscommissie in haar rapport nog niet zijn gegeven. Alleen met elkaar kunnen we voorkomen dat we dit ooit weer moeten doen. Ik durf te stellen dat de grote afstand tussen oppositie en coalitie het risico met zich meebrengt dat besluiten door te weinig mensen worden genomen. Daar moeten we nog meer vanaf en daar moeten we gezamenlijk hard aan werken. Dat zijn we verplicht aan de inwoners van Beverwijk en Wijk aan Zee. Dat zijn we verplicht aan onze kiezers. De vragen die zijn gesteld aan de onderzoekscommissie en die zijn beantwoord, kennen we allemaal. Die hoeft niet te herhalen. De conclusies en de aanbevelingen kennen we ook. De fractie van GroenLinks deelt die met de commissie van voorzitter Vreugdenhil en danken die nogmaals voor geleverde inzet en deze historische rapportage. Ik kan u meegeven dat de fractie van GroenLinks van meet af aan dit dossier haar politieke verantwoordelijkheid heeft gepakt. Dat is begonnen met de roemruchte motie 7 en die heeft geleid tot de rapportage over de voortgang van de grote projecten en financiering ervan, waardoor de raad daarop meer inzicht of meer zicht kreeg. De fractie van GroenLinks heeft via een motie 1 miljoen uit het project Plantage onttrokken die daar resterend voor nog niet gestarte fase was achtergebleven. We nemen initiatieven, waardoor verschillende tabellen in de financiële stukken meer zicht geven over bijvoorbeeld de schuldenpositie van de gemeente. De fractie van GroenLinks heeft het initiatief genomen tot deze onderzoekscommissie inzake de leningenportefeuille. Buiten kijf staat dat we dat nooit alleen en altijd samen met andere fracties hebben volbracht. Wij leggen vanavond een lijn uit dat het afleggen van politieke verantwoording een proces is van bindende politiek, waarbij in gezamenlijkheid afstand wordt genomen van handelswijzen zoals die ten tijde van de oude politiek werden toegepast en waarbij we onze afkeuring uitspreken ten aanzien van de handelswijze van de voormalig portefeuillehouder. Verder kijken we vooruit. We vragen het college de conclusies en aanbevelingen over te nemen, waardoor besluiten beter

worden voorbereid en de raad beter wordt geïnformeerd en geconsulteerd. Dan is deze kwestie beslecht. Maar we zullen het wel samen in de gaten moeten houden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Ferraro, aan u het woord.

De heer Ferraro: Ja, voorzitter. Ik heb een heel betoog voorbereid, maar toch begin ik even met de opmerking, want dat is natuurlijk omdat je als één van de laatste bent, komt er ook wel wat informatie op en er wordt zo heel erg gesproken over die cultuur die anders is, maar eigenlijk, en deze motie van afkeuring is eigenlijk alweer een duidelijk signaal, alles is gewoon ouderwets, ouderwets dichtgetimmerd. De zogenaamde open cultuur, andere cultuur, nee, dat is gewoon niet het geval. Het is dichtgetimmerd. Ik hoor opmerkingen, u mag interromperen, als u wil hoor, geen probleem. Ja, politieke verantwoording.

De heer Meiland: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Meiland, wilt u een interruptie plaatsen?

De heer Meiland: Ja, interruptie, voorzitter. Ja, want ik wilde graag weten of de heer Ferraro dan nog een keer kan aangeven wanneer er een motie van afkeuring is ingediend?

De heer Ferraro: Nou ja, u vindt dat dus de juiste conclusie. Wat ik wel even duidelijk wil maken is dat u met zijn allen heeft bepaald, in de coalitie, dat dit de beste oplossing is. En dat is mooi dichtgetimmerd.

De heer Meiland: Voorzitter, interruptie nogmaals. Ik vroeg of u nog een keer een voorbeeld kunt geven uit het verleden van een motie die door de gemeenteraad is ingediend van afkeuring.

De heer Ferraro: Voorzitter, u begrijpt, het antwoord zint de heer Meiland niet. Volgens mij heb ik antwoord gegeven. Dus ik zie geen enkele noodzaak om hierop door te gaan. Geen probleem, maar ik ben duidelijk geweest. Ja, politieke verantwoording, want daar gaat het vanavond om. En terecht geeft de enquêtecommissie aan dat dat aan de raad is. Voorzitter, het is niet uit te leggen aan de Beverwijker waarom zo is omgegaan met hun geld. We zijn aan de Beverwijkers verplicht dat helder te krijgen om goed uit te zoeken wat er op 11 juni 2009 is gebeurd en het is daarom ook goed dat de heren Berghuis en Backer hiervoor het initiatief hebben genomen. De heer Berghuis had gelijk dat iemand sorry moet zeggen. Dat de oud-CDA en oud-PvdA wethouders en fractievoorzitters dit onderzoek vervelend vonden en al voordat de enquêtecommissie met het werk was begonnen protesteerden in de krant, is voor ons onbegrijpelijk. Sorry, heren, we kunnen geen rekening houden met de tere zieltjes van weleer. De houding van de brievenschrijvers en insprekers, de heer Kellenaar, Mosk, Bodewes en Dijkshoorn was stuitend. De huidige raad werd de les gelezen. Individuele raadsleden werden terechtgewezen en de indruk die we als VVD alleen maar hadden was: zo ging dat dus toen der tijd. Een politiek dat we niet meer willen. Het is meer gezegd. Ook had men moeite dat het onderzoek dertien maanden heeft geduurd. Het heeft dertien maanden geduurd, omdat de enquêtecommissie het onderzoek zorgvuldig heeft aangepakt. Paradoxaal is eigenlijk dat het gebrek aan zorgvuldigheid van besluitvorming één van de conclusies van de commissie is. Een andere conclusie uit het rapport is dat de fractievoorzitters van de PvdA en CDA niet betrokken waren bij het voorbereiden van het besluit. De commissie heeft geen bewijsmateriaal gevonden die dat bevestigt. Bij onze vraag in de commissievergadering of er wel sprake is geweest van informele betrokkenheid, gaf de voorzitter van de commissie aan dit niet te kunnen uitsluiten en de VVD is van mening dat het haast ondenkbaar is dat er geen informeel overleg is geweest. Dit soort zaken werd echt wel onderling besproken bij borrels, bila-tjes of bitterballen. Formeel is er geen betrokkenheid en die conclusie van de commissie hebben we te accepteren.

Voorzitter, het staat vast dat slechts een kleine groep betrokkenen betrokken is geweest bij de voorbereiding van het besluit. De portefeuillehouder Financiën en de gemeentesecretaris hadden te veel petten op en er was te weinig reflectie. En dan het besluit. Een collegebesluit waarbij de raad niet geconsulteerd is, terwijl het overduidelijk was dat de raad geconsulteerd had moeten worden. Dat enkele feit is niet eens opgekomen bij de betrokkenen. Het is ongelooflijk, onbestaanbaar dat slechts een uur voor de vergadering de wethouders de stukken kregen, waarover besloten moest worden. Een voorstel van nog geen drie pagina's. Geen van de wethouders die op de rem traptten, terwijl het over € 95.000.000 ging. Nee, er werd alleen gesproken over een verrassingseffect vooraf. Zonder enige kritische noot werd er akkoord gegeven op een leningenportefeuille die ruim groter was dan de hele begroting. Voorzitter, er zijn duidelijk fouten gemaakt. Dit had absoluut te maken met de cultuur toen ter tijd. De tandem PvdA en CDA bepaalden gewoon alles. Regels waren lastig. En ja, dan de vraag waar het vanavond omgaat: de politieke verantwoording. Het toenmalige college in zijn geheel draagt de politieke verantwoording. Ieder collegelid is afzonderlijk verantwoordelijk en draagt dus ook die politieke verantwoording. Burgemeester Van Leeuwen, wethouder Dijkshoorn, wethouder Frowijn, Wethouder Mosk en wethouder Dorenbos-de Hen. Zij moeten ieder op zich allemaal sorry zeggen en het minimale wat ze kunnen doen is een briefje met excuses. Niet naar ons, maar aan alle Beverwijkers en Wijk-aan-zee-ers. En misschien is het een idee om dat in een advertentie in de vermaledijde dagblad Kennemerland te doen, om de heer Bodewes maar te citeren. Voorzitter, wat betekent dit nu eigenlijk? Als dit in 2009 naar voren gekomen was, was het hele college gevallen. Was het in de periode 2010-2014, dan waren burgemeester Van Leeuwen, wethouder Frowijn, Dijkshoorn en Dorenbos-de Hen gevraagd om op te stappen. Natuurlijk afhankelijk van wanneer in die betreffende periode. Mosk en later Frowijn en Dijkshoorn zouden de dans op dit dossier dan ontspringen. Dat valt zwaar en is moeilijk uit te leggen aan de Beverwijkers, maar zo werkt het helaas in de praktijk. Zou het in het begin van de huidige periode zijn geweest, dan zouden alleen de burgemeester Van Leeuwen en wethouder Dorenbos-de Hen gevraagd zijn op te stappen. Maar de conclusies bespreken we vandaag. We moeten vandaag bepalen wat de consequenties van de politieke verantwoording is. En ja, ook de toenmalige burgemeester ontspringt de dans ...

De heer Berghuis: Voorzitter.

De voorzitter: Ik zie een interruptie van de heer Berghuis.

De heer Berghuis: Mijnheer Ferraro, kunt u mij uitleggen. Er zijn in het verleden meerdere wethouders ons ontvallen, om het zomaar te zeggen. Die hadden allemaal, die hebben gemeen dat ze verantwoordelijk waren voor een dossier waar het niet goed mee ging en die wethouders zijn of van intern hebben die een duwtje gekregen en die zijn zelf opgestapt of die zijn door de raad weggestuurd. Steeds waren het enkele wethouders die zijn vertrokken. Wat is nou het verschil dat u nu zegt om deze reden moet het hele college opstappen uit die periode ten opzichte van die andere dossiers waar steeds een enkele wethouder niet goed functioneerde en moest vertrekken, want dan zouden we het alleen over de portefeuillehouder Financiën hebben in dit geval en niet over de wethouders die toevallig ook in dat collegiale bestuur zitten. Zou u mij dat uit kunnen leggen?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Ferraro heeft het woord.

De heer Ferraro: Ik ben zo blij met deze vraag van de heer Berghuis. Ik had hem eigenlijk pas voor de tweede termijn. U mag uw vraag nog intrekken, hoor, dat is geen probleem, want het is namelijk precies het bezwaar wat wij op die motie van afkeuring hebben. Er wordt alleen gekeken naar het ene gedeelte. Het gedeelte van de gemeentesecretaris en de burgemeester. En ja, u heeft gelijk, dat kan niet, dat klopt niet. Maar er zijn meer dingen die niet kloppen. De geheimhouding, niet goed voorbereiden. Ik zou het op z'n Nederlands gewoon prutswerk willen noemen en daar was het hele college voor verantwoordelijk, niemand

en dat en alleen dat is de reden. Nou, had ik in de tweede termijn willen doen, maar dank u wel. Ik ga door...

De heer Berghuis: Voorzitter?

De voorzitter: Ik zie dat de heer Berghuis nog een interruptie heeft.

De heer Berghuis: Ja, ik vind dat niet echt een antwoord op mijn vraag, want ik heb een aantal voorbeelden genoemd van, nou ja, geen voorbeelden genoemd van wethouders, maar steeds was er een wethouder die een bepaald dossier niet trok en in een collegiaal bestuur ben je daar met zijn allen als college natuurlijk ook verantwoordelijk voor. Daar zit geen verschil in. Waarom maakt u dat verschil nu dan wel?

De voorzitter: De heer Ferraro.

De heer Ferraro: Ja, dat Nu moet ik eigenlijk een beetje lachen, want of u heeft geen zin om het te begrijpen. Maar goed, ik zal het nog even uitleggen. Dijkshoorn is akkoord gegaan met deze werkwijze: de geheimhouding om niet de raad te informeren. Dorenbos-de Hen dito. Mosk gelijk. Frowijn ook. En de burgemeester, ja, die rol die kennen we. Iedereen heeft dus zijn eigen fout gemaakt daarin, zijn eigen verantwoordelijkheid daarin gemaakt. Dat is wat anders dan op een specifiek dossier te hebben. En ik hoop toch echt dat u het begrijpt en anders hebben we het strakjes tijdens de bilatjes en de bitterballen kan ik het u nog een keertje uitleggen. Ik ga graag door, voorzitter.

De heer Berghuis: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, ik gun u nog één interruptie, maar dan wil ik de heer Ferraro wel de ruimte bieden om zijn betoog verder te gaan.

De heer Berghuis: Ik wil hem een compliment geven, omdat die het spel wel goed speelt dat die blijft met de vragen en dat het onbegrip bij mij ligt. Mijn complimenten. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Ferraro.

De heer Ferraro: Nou ja, we zijn de afgelopen weken toch al bezig met de complimenten. Dus deze steek ik dan maar in mijn zak. Dank u wel. Voorzitter, dan ontkomen we niet aan om bij de positie van de huidige wethouder Financiën, mevrouw Dorenbos-de Hen, stil te staan. De enige nog zittende wethouder uit die periode. Zij was onderdeel van die cultuur. Onderdeel van die cultuur. Zij was bij het besluit betrokken. Zij trok niet aan de rem. Zij nam een besluit op basis van drie A4'tjes. Ze stelde geen kritische vragen. Ja, één. Wethouder Dorenbos is nog steeds van overtuigd dat het besluit rechtmatig was, terwijl de raad echt geconsulteerd had moeten worden. Het ergste, voorzitter, hoewel zij als portefeuillehouder Financiën hier verantwoordelijk voor is en zelfs actief bij betrokken was, verklaart de wethouder onder ede dat niemand sorry gaat zeggen. Ook zij niet. Op zijn goed Beverwijks heb je dan echt een Goed, dan heb je een eigen rol, je eigen rol niet begrepen en ken je je politieke verantwoordelijkheid niet en laat ook zien dat je onderdeel bent van die cultuur. Bent, was en bent. Bent ook. Mevrouw Dorenbos probeert het beeld weg te zetten als een gewone Beverwijkse die voor zo'n groot bedrag mocht tekenen. Degene die er eigenlijk niet zoveel van begreep, omdat ze nieuw was in het college. Dat ze overrompeld was. Feitelijk geeft ze aan dat ze toen incapabel was, maar dat is te makkelijk. Mevrouw Dorenbos was collegelid met gelijke bevoegdheden en gelijke verantwoordelijkheden. Zij was al tien jaar raadslid geweest en wist dondersgoed hoe het allemaal werkte. Wanneer je de raad betreft dat je zo'n majeur besluit niet neemt met stukken die je een uur van

tevoren krijgt. Niet op basis van nog geen drie A4'tjes. Mevrouw Dorenbos is wethouder geworden in die specifieke tijd. In die cultuur waar we het een hele tijd over hadden en zal daar veel interne gevechten voor gevochten hebben. Zij was gepokt en gemazeld in de politiek. Het beeld wat zij probeert neer te zetten is berekenend en doordacht en het is dat een fractielid van mij heeft gezegd: kijk uit, maak het niet te persoonlijk. Maar dat was wel het gevoel. Het is typerend. Voorzitter, in uw rol als burgemeester gaf u al aan dat we met een schone lei moeten beginnen. We vinden het jammer dat wethouder Dorenbos die conclusie niet zelf heeft getrokken. De VVD staat daarom zonder meer achter een motie van wantrouwen. De verantwoordelijkheid moet genomen worden. U uit naar mijn woorden ... Ja, het is eigenlijk heel eenvoudig. Het is over en uit. Het kan gewoon niet. Voorzitter, de VVD steunt verder de aanbevelingen van de enquêtecommissie. De VVD dankt de enquêtecommissie voor het goede en zorgvuldige werk en de VVD hoopt dat het nooit, nooit meer nodig is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan tot slot in eerste instantie de heer Krotjé.

De heer Krotjé: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, net als de heer Ferraro had ik eigenlijk een kort en bondig verhaal, maar omdat ik de laatste spreker ben, pak ik ook een aantal dingetjes maar even mee. Voorzitter, vorige week bespraken wij met de enquêtecommissie haar werk en haar rapport. Vandaag spreken we over wat we met de resultaten van het werk van de commissie gaan doen. Dat is eenvoudig en dat is moeilijk. Het eenvoudige stuk zit hem in de conclusies en de aanbevelingen. Vorige week bleek al dat de andere partijen, net als Partij van de Arbeid, de conclusies en de aanbevelingen van de commissie onderschrijft. Ze zijn ook opgenomen in het raadsvoorstel waar we straks over gaan stemmen. Voorzitter, even tussendoor: vorige week zagen we in de commissie een staaltje politiek zoals we dat niet meer gewend zijn in deze raadsperiode. Het deed me beseffen dat de sfeer in dit huis toch echt heel erg veranderd is. Er heeft niet minder dan een cultuurverandering plaatsgevonden. Ik ben daar blij mee. Zo gaan we niet meer met elkaar om en dat houden we zo. Het lijkt me niet verstandig dat we in de raad van nu zo met elkaar zullen omgaan. Ik bedoel op de man spelen, kwetsen om het kwetsen, een onjuiste voorstelling van zaken geven. Wij doen daar niet meer aan mee.

De voorzitter: Mijnheer Krotjé, ik zie een interruptie van de heer Ferraro.

De heer Ferraro: Ik hoor graag wat voor kwetsende zaken er dan gezegd zijn wat ik herken die worden absoluut niet.

De heer Krotjé: Ik heb het over de insprekers. Duidelijk, mijnheer Ferraro? Mooi zo. Voorzitter, terug naar het raadsvoorstel. Dat doet wat ons betreft recht aan het onderzoek van de commissie. Want wat zij beschrijft is opmerkelijk, maar tegelijk toch ook niet helemaal onverwacht. Het collegebesluit was al in 2011 bekend aan de raad en op 9 juni van dat jaar is er in de raad van die avond stevig over gesproken. Ook toen vond men het niet goed. Met name de toenmalig fractievoorzitter van het CDA sprak zich duidelijk uit. Hij vond toen ook dat het besluit slecht was onderbouwd en zei van mening te zijn dat met de discussie in de raad vermoedelijk een ander besluit genomen zou zijn. Precies zoals de commissie nu ook concludeert. Hij had het goed gezien. Voorzitter, het beeld van de besluitvorming stemt droef. Dat moet natuurlijk nooit meer gebeuren. Niet alleen omdat de onderbouwing van het besluit slecht was, niet alleen omdat de documentatie van het besluit slecht is en niet alleen omdat er van de aannames niet veel bleek te kloppen. Maar vooral, voorzitter, omdat de gevolgen ons jaren en jaren zullen blijven achtervolgen. Elk jaar, nog enkele tientallen jaren lang, heeft het bestuur van Beverwijk te maken met die beslissing. Die haastige beslissing van 11 juni 2009. Elke toekomstige raad, elk toekomstig college zal in de begroting in het formuleren van wensen, in het realiseren van doelen, steeds hiermee geconfronteerd worden. Stel je dat eens voor. Financieel stond het als

een huis, maar het huis is niet gebouwd. Voorzitter, nu wordt het, zoals ik al zei, moeilijk. Want de vraag is: wie moeten we hier op aanspreken? De politieke verantwoording. We kunnen natuurlijk stoer doen en vanuit de gedachte dat het huidige college in de verantwoordelijkheden is getreden van het toenmalige college, het huidige college wegsturen. Al dan niet een beroep geschreven en ongeschreven regels van het staatsrecht. Het voelt misschien even lekker, maar het levert niets op. Of je zegt, zoals Democraten Beverwijk nu zegt: we sturen degene weg die er destijds ook bij was, met een beroep op transparantie. De Partij van de Arbeid neemt afstand van deze politieke variant van belletje trek. De gedachte achter de motie van wantrouwen is kennelijk dat de nu nog zittende wethouder destijds heeft meebeslist. Tja. Zoals iedereen hier aanwezig weet, is gemeentelijk bestuur collegiaal bestuur. Je doet het als college samen. Eenheid van kabinetsbeleid, maar alleen heet het hier iets anders. Het idee van collegiaal bestuur betekent echter niet, ik zeg nogmaals niet, dat je letterlijk alles samen doet. Ieder lid van het college heeft een portefeuille. Dat betekent dat de portefeuillehouder de kar trekt binnen die portefeuille en daar ook verantwoordelijk voor is. Daarmee vertel ik u niets nieuws. De toenmalige portefeuillehouder, c.q. burgemeester snapt dat, gelukkig. Hij heeft inmiddels helaas niet hier, maar in de krant duidelijk gemaakt dat hij degene had moeten zijn die had moeten vertrekken. Hij snapt het dus, dat van die verantwoordelijkheid van de portefeuille. Het zou ook vreemd zijn als het anders was. Zou je dan steeds moeten vertrekken omdat de collega-wethouder of -portefeuillehouder een fout maakte? Ik dacht het niet. Democraten Beverwijk denkt van wel.

De voorzitter: Mijnheer Krotjé, ik zie een interruptie. Mijnheer Hazeveld, een weerwoord.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, ik kan het betoog van de heer Krotjé prima volgen. Het college en het collegiaal bestuur en de onderverdeling in portefeuilles. Maar mijn vraag is of de heer Krotjé ook vindt dat als je dat dossier inhoudelijk niet volgt, dat je dan op zijn minst het proces kunt bewaken. En hier gaat het om een procesvraag en het heeft niets met een inhoudelijk iets te maken, maar je had de zorgvuldigheid van de informatievoorziening te allen tijde moeten betrachten. Dat heeft hier op alle fronten ontbroken, bij alle vier, vijf collegeleden, maar in dit geval vier want één is de indiener. Bent u het daarmee eens dat in ieder geval het proces beïnvloed had kunnen worden?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Krotjé.

De heer Krotjé: Nee, daar ben ik het niet mee eens.

Voorzitter, Democraten Beverwijk denkt het zuiver te spelen, maar maakt met hun 'je was erbij, dus je bent erbij' opvatting van bestuurlijke verantwoordelijkheid, gemeentelijk bestuur feitelijk onmogelijk. En, voorzitter, de vraag die ik hierbij heb is deze: Waarom doen ze dat nu? Waarom deden ze dat niet eerder? Ik bedoel dat letterlijk. Waarom deed Democraten Beverwijk dit niet al in oktober 2010 of in 2011? Desnoods in 2012 toen de omvangrijke bezuinigingsoperaties werden besproken.

De voorzitter: Ik zie nog een interruptie.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, bij interruptie. Want dit zijn natuurlijk heel mooi worden, nadat er eerst door alle andere partijen is aangegeven welke cultuur er wel niet heerste hier Beverwijk. Ja, er was absoluut geen enkele mogelijkheid om dit op enige manier ook zichtbaar te maken in die jaren en dat benadrukte u elke keer opnieuw. Die cultuur van die tijd liet het op geen enkele wijze toe. En dat is de reden. En in 2014 bij het aantreden van dit college, en u roept allemaal mooie veranderingen toe, maar ieder geval daar is ruimte gekomen en wij hebben respect voor GroenLinks die het heeft aangedurfd om als collegepartij dit überhaupt aan de raad voor te stellen.

De voorzitter: Mijnheer Krotjé.

De heer Krotjé: Ja, ik heb de notulen van al die vergaderingen doorgenomen, want toen was het gebruik dat de leningenportefeuille bij de jaarrekening gepresenteerd werd. En ik ga er nu niet op in, maar de heer Hazeveld had toen ook altijd heel lange betogen, maar hij heeft nooit om politieke verantwoordelijkheid gevraagd, nooit. In al die vergaderingen niet. Het had makkelijk gekund want de fractievoorzitter van die partij was er toen ook bij. De heer Hazeveld was in 2011 en 2012 gemeenteraadslid en sterker, hij was ook bij de genoemde vergaderingen aanwezig.

De voorzitter: Hij wenst nu een interruptie te doen. Mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, de heer Krotjé begon zo mooi, dat hij het allemaal niet op de persoon wilde spelen en dergelijke. Ik heb nu een andere toon bij hem mogen ontdekken. Ik dank u.

De heer Krotjé: Ik speel niks op de persoon. Maar hij zei toen niks over het nemen van politieke verantwoordelijkheid. Coalitiebelang zal het niet geweest zijn wat hem beperkte, want hij zat in de oppositie. Dat de besluitvorming niet conform de regels is verlopen, was al in 2011 bekend. Daar ging het toen ook al over, maar toen gebeurde er bijzonder weinig. Hij was erbij, letterlijk in die daad toen die besprekingen plaatsvonden en trok toen niet de rode kaart van de politieke verantwoordelijkheid zoals hij die vandaag wel trekt. Hij deed het niet, maar nu wel. Met een beroep op ... Ja, waarop eigenlijk? Voorzitter, stel als we het doen, het college wegsturen, of de wethouder die er toen bij zat, om schoon schip te maken, een signaal af te geven, zo u wilt, omdat we denken dat we daar Beverwijk mee helpen. Dan kan ik u zeggen: dan krijgen we natuurlijk nooit meer iemand om wethouder te worden of burgemeester. Daar helpen we het bestuur natuurlijk helemaal niet mee en Beverwijk dus ook niet. De kans om iets te doen, was hier ook in het begin van dit decennium, maar toen zweeg hij, toen pakte hij niet door. Nu wel, ik vind dat raar. Voorzitter, dat de VVD meedoet in dit verhaal is ook bijzonder. In zijn verhoor liet de heer Koster, de vorige fractievoorzitter van de VVD, weten al van het besluit op de hoogte te zijn geweest in het voorjaar van 2010. Dat is ruim voor Paul ten Westeind eind zijn ontdekking deed in dat najaar. Koster vertelde het zijn fractievoorzitter, zei hij in dat verhoor. Er was hem iets opgevallen met de rente, zei hij. En wat gebeurde er? Wat deed Koster? Niets. Wat deed die fractievoorzitter? Niets. Vraag me niet waarom, maar ze deden niets. Die fractievoorzitter, de heer Boer, zei zelfs er een streep onder te willen zetten, onder de leningenkwestie. Dat deed zelfs de Partij van de Arbeid niet. Daarom waren wij er ook gelijk bij het initiatief van GroenLinks te ondersteunen. Voorzitter, het zullen de aanstaande verkiezingen wel zijn, vermoed ik. Dat is allemaal best, ik vind het goed, maar doe nou niet of dat netjes is, of transparant. U maakt zichzelf ongeloofwaardig. Een hoop kabaal nu, maar toen hield u uw mond. Zoals de burgemeester al zei: u hebt de kans het goed te doen en de kans het te verpesten. Dat laatste is u beide, Democraten Beverwijk en de VVD, gelukt. Met overtuiging. Dit lijkt wel beschadigen om het beschadigen. U geeft de politiek een slechte naam. Voorzitter, wij steunen voor de zekerheid even de motie van Democraten Beverwijk niet.

De voorzitter: Ik zie een interruptie van de heer Ferraro ook.

De heer Ferraro: Ja, dus als ik het goed begrijp, dan is alles wat in het verleden is gebeurd, dat is niet zo'n groot probleem, maar het feit dat wij daar graag in ieder geval vinden dat daar de verantwoording moet afleggen, dat is eigenlijk wel heel erg ... Ja, dat is eigenlijk wel heel erg, als ik u goed begrijp. Klopt dat?

De heer Krotjé: Ja.

De heer Hazeveld: Voorzitter, bij interruptie.

De voorzitter: Ja, mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: De heer Krotjé maakt een aantal verwijzingen, bijvoorbeeld naar de aanstaande verkiezingen. Nou, het is zo dat GroenLinks heeft een verzoek gedaan al een jaar geleden, de commissie doet er een jaar over, dertien maanden over en er ligt nu een rapport. Daarom hebben we het er nu over een daarom moeten we nu de politieke verantwoording ook benoemen. Alles wat in het verleden, alles wat in die oude cultuur heeft plaatsgevonden, ook nog ten tijde van de VVD Koster, daar heb ik niets mee te maken op dit moment. Ik heb te maken met een gedegen onderzoek die conclusies trekt en wat doe ik met die conclusies? En die vertel ik u. En het gaat om het vertrouwen wat er niet uitspreekt. Die aanstaande verkiezingen, dat is een moment in de tijd die ik niet gekozen heb. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Krotjé.

De heer Krotjé: Voorzitter, ik heb net al gezegd: we steunen – en ik zeg het voor de zekerheid maar even – die motie van Democraten Beverwijk niet. En even voor de duidelijkheid, vooral ook omdat het college en de huidige portefeuillehouder naar de mening van de Partij van de Arbeid-fractie er alles aan hebben gedaan de financiële gevolgen van het afsluiten van de leningenportefeuille in 2009 beperkt te houden. En vergeet de leningen niet van 20 miljoen uit 2007 en die van 35 miljoen uit 2008. Dat dit nog steeds betekent dat de gemeente Beverwijk een liquiditeitsoverschot heeft dat drie keer zo groot is als van een gemiddelde gemeente van de omvang van Beverwijk, is iets wat de Partij van de Arbeid ten zeerste betreurt. We nemen dan ook afstand van de handelwijze van het college op 11 juni 2009 die wat ons betreft een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Beverwijk vormt. Een bladzijde die in ons geheugen gegrift staat, maar een die we na acht jaar met wethouder Dorenbos, na Koster en Dijkshoorn, als derde wethouder van Financiën sinds die tijd, moeten omslaan. Terugkijken is goed. Het was nodig, maar vooruitkijken is wat ons nu te doen staat.

De voorzitter: Mijnheer Ferraro.

De heer Ferraro: Kunt u aangeven hoe lang de heer Koster wethouder Financiën is geweest en welke periode dat is geweest?

De voorzitter: Mijnheer Krotjé.

De heer Krotjé: Nee, dat weet ik op dit moment niet.

De heer Hazeveld: Voorzitter, mag ik dat even aanvullen van mijn gemak, voor mijn collega? Dat is één maand geweest, vlak na het opstappen van de heer Dijkshoorn en voordat mevrouw Dorenbos werd benoemd en het was slechts even tijdelijk, een maand.

De voorzitter: Mijnheer Ferraro nog een interruptie?

De heer Ferraro: Nee, want kijk die maand, die was mij absoluut bekend, dat klopt wel. Maar u geeft aan alsof het een hele lange periode, u probeert nou een bepaalde buurt beeldvorming te doen en nou ja, goed, dat is uw goed recht. Ja, goed, ik zal daar geen mening aan geven. Maar dat het inderdaad om een maand gaat, om het te overbruggen omdat uw PvdA-wethouder op dat moment ineens dacht: toedeledoki, op zijn goed Nederlands. En vervolgens er een volgende kwam, is het geweest uit collegialiteit zoals u dat zelf noemde, dat

hij het even een maandje heeft gedaan. Dus laten we daar even duidelijk in zijn en overigens ... en volgens mij is er zelfs in die periode nog door de heer Koster een memo geschreven over dit specifieke onderwerp, in dit ene maand.

De voorzitter: De heer Krotjé heeft het woord. Ik stel voor dat u verder gaat met uw betoog.

De heer Krotjé: Ja, we moeten die bladzijde dus omslaan. Terugkijken is goed en het was nodig, maar vooruitkijken is wat u ons nu te doen staat. Onze fractie doet dit door de motie van afkeuring te ondersteunen. Met pijn in het hart, want liever hadden we ons gericht tot de echte verantwoordelijke voor dit besluit. Uit de woorden van de burgemeester van vorige week maak ik op dat ook hij een streep zet onder het verleden. Met de motie van afkeuring onderstrepen wij dat en beogen we hetzelfde. Wat toen gebeurde, mag echt nooit, maar dan ook nooit meer gebeuren. En wees eerlijk, we weten dat het zo niet meer kan. Zowel binnen het college als in de relatie tot de raad, deze raad zou dat niet hebben laten gebeuren, zonder de vraag naar de verantwoordelijkheid te stellen. Ik denk niet dat wij dit hadden laten passeren. Daarom, voorzitter, steunt de Partij van de Arbeid die motie wel, dankt zij andermaal de onderzoekscommissie voor haar werk en spreek ik tot slot de hoop uit dat we nu echt, en dan bedoel ik ook echt, naar de toekomst kunnen kijken.

De voorzitter: U heeft op de valreep nog één interruptie en dat is van de heer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, want voor ik het verkeerd begrijp. Begrijp ik dat de PvdA een motie van afkeuring steunt omdat de verantwoording van het hele proces alleen ligt bij diegene die het voorstel heeft voorbereid en niet bij degene die het besluit hebben genomen?

De voorzitter: Mijnheer Krotjé.

De heer Krotjé: Ja, dat heb ik net al gezegd. Als we de conclusies van de commissie accepteren, en dat gaan we straks doen, dan zijn we daar in ieder geval klaar voor. Dan zetten we hier een dikke streep onder, een hele dikke. Maar nu echt. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Goed. Dank, u allen. Ik kijk even op mijn klok. U begrijpt, er ligt een motie van afkeuring en een motie van wantrouwen. Dat betekent dat u wel even behoefte heeft aan schorsing. En ik stel voor dat wij om 21.35 uur weer starten. Kunt u zich daar in vinden? Ja? Dan schors ik even de vergadering.

Schorsing en wisseling van voorzitterschap

De voorzitter: Dames en heren, wilt u plaats gaan nemen? We gaan zo verder met de tweede termijn. De vergadering is heropend. We gaan verder met de beantwoording van het college, het woord is aan burgemeester Smit. Laten we beginnen, burgemeester.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik heb vanavond met ... belangstelling is misschien niet het goede woord, maar wel met waardering eigenlijk geluisterd naar de gemeenteraad van Beverwijk. En u heeft een aantal punten aan de orde gesteld waar ik op zal reageren omdat u weet dat ik de twijfelachtige eer heb de portefeuillehouder te zijn van de leningenportefeuille en wat mij betreft is dat tot vanavond. Tot en met vanavond.

De voorzitter: Interruptie van de heer Ferraro.

De heer Ferraro: Ja, dank u wel. Ja, het was ons eigenlijk niet bekend, heel eerlijk gezegd, en wij vragen ons ook af waarom de wethouder Financiën dit ook niet doet. Kunt u dat eerst beantwoorden?

De voorzitter: Burgemeester.

De heer Smit: Dat beantwoord ik in mijn betoog, maar niet als eerste. Waarom ik het een bijzondere avond vind, is omdat u als Beverwijk, als gemeenteraad Beverwijk, en dan begin ik even met te benoemen wat ik enorm belangrijk vind, is dat u buitengewoon krachtig afstand neemt van een bepaalde periode. En u kunt dat oude politiek noemen, u kunt dat van alles en nog wat noemen. Ik geef niet daar niet dat soort woorden aan, maar naar wat ik wel aan verbind, is dat u eigenlijk met elkaar zegt: we zijn een stuk verder in de tijd, we hebben de nek uitgestoken met een onderzoekscommissie, wij schuwen het debat niet en ik vind dat u het debat, dat merkt u zelf ook, er zit een forse spanning op, maar u voert het debat wel met de gemeenschappelijke deler van: wij doen het nu anders. En mevrouw Van Vliet heeft aangegeven: het zou goed zijn om dat te blijven toetsen en of ik daar niet een rol in kan spelen. En ik moet u zeggen: natuurlijk wil ik dat, maar ik voel me daar niet alleen in staan, u doet dat al. En u deed dat al voordat ik hier binnen was, want u heeft met elkaar gezegd: we gaan die onderzoekscommissie instellen, die onderzoekscommissie is aan het werk gegaan en dan kun je op een avond dat debat afdoen met wat clichés, zou ik bijna willen zeggen, maar dat heeft u niet gedaan. En iedereen die hier vanavond aanwezig is en die vanavond of op een andere manier dit debat zal terugkijken, die ziet denk ik de emotie bij velen van u dat u met elkaar hecht aan een andere wijze van opereren. Vervolgens komt het er ook op aan hoe je dan in politieke zin afstand kunt nemen van zo'n periode, behalve dat u dat debat voert en behalve – niet onbelangrijk – dat u de aanbevelingen van het rapport omarmt en het college de opdracht geeft: voer dat goed uit en gaat ermee aan de slag. Het zal u niet verbazen dat het college dat buitengewoon graag oppakt en ik kan u melden, eigenlijk al opgepakt heeft. Dat is al aan de gang, natuurlijk is dat al aan de gang. En natuurlijk is het al zo dat de wijze waarop het ging, dat is niet meer aan de orde. En toch, het heeft in het kader van lering, van waarheidsvinding en van hoe verder die toekomst in, heeft het waarde om dit soort zaken te benoemen. Ik heb het als bijzonder ervaren dat ik in de bestuurscommissie enkele woorden gesproken en daar vele vrije interpretaties op heb gehoord. Dat is op zich wel aardig, vind ik. Wat ik heb bedoeld te zeggen, heb ik al gezegd. Ik ga het niet herhalen, ik heb een ontzettende hekel aan herhaling, dat zult u ook merken in mijn rol als voorzitter van uw raad. Ik heb gezegd wat ik gezegd heb en natuurlijk is ieder vrij om dat te interpreteren zoals hij dat wenst, maar naar mijn opvatting was ik eigenlijk vrij duidelijk. Het zou mij wat waard zijn om vanavond wel een streep te zetten. Het is bijna een symbolisch moment dat wij, voordat we het reces ingaan, een streep zetten en dat we eigenlijk met elkaar delen, en ik meen dat we dat met elkaar delen, dat Beverwijk een Beverwijk kent van voor 20 juli en na 20 juli. En dat is het perspectief waarin wij verdergaan. En wat dan rest, dames en heren, dat is natuurlijk een meer werkelijk politiek proces hoe u vervolgens consequenties verbindt aan die verantwoording en dat begrijp ik. Ik begrijp dat dat bij u aan de orde is en daartoe is in ieder geval een motie van afkeuring ingediend aan het gehele college en in de politiek is het dan eigenlijk zo dat het college dat nu aan zet is, als er een motie van afkeuring ligt, dan treft die ook dat college. We hebben daarover gesproken met elkaar en wij hebben gezegd: wij accepteren die motie van afkeuring. Het is eigenlijk het enige wat we ook kunnen doen. Dat is merkwaardig in de politiek. Hoelang ben ik in Beverwijk en mijn eerste motie van afkeuring, misschien wel de laatste, ik weet het niet, maar ieder geval de eerste is binnen. En waarom, waarom accepteren wij die niet? Omdat het een symboolpolitiek, maar je hebt momenten die met elkaar moet vastleggen. We moeten in die Beverwijkse geschiedenis vastleggen dat het college, dat de gemeenteraad eigenlijk met elkaar afkeuring deelt over hoe het ging. En wat mij betreft, als ik daar op terugkijk hoe het gegaan is, dan ligt echt het werkelijke pijnpunt ligt wel in de relatie college, raad, bevolking. En dat zou je kunnen vatten onder cultuur. Natuurlijk kun je dat vatten onder cultuur. Maar dat vind ik het werkelijke pijnpunt. Ik heb het veel minder

over ... Natuurlijk heb het ook over de omvang van de leningenportefeuille, maar de werkelijke politieke kwintessens zit er wat mij betreft in dat je met elkaar een lening afsluit zonder je raad daarin mee te nemen en vervolgens ook zonder het college daarin mee te nemen. Dat is wat mij betreft het werkelijke punt. En hoe dat dan zich verder vertaalt in rentelast en in allerlei interpretaties die daar aan gegeven worden, want die liggen naar mijn opvatting hier en daar soms best wat genuanceerd. Want het is niet zo dat als het besluit niet was genomen, dat er ook niet was geleend et cetera. U weet dat allemaal. Ik heb gisteravond een gezelschap mensen getroffen, die heb ik geprobeerd een avond uit te leggen wat hier speelt en ik kreeg veel vragen en het is een heel genuanceerd verhaal. En daar kun je alleen maar als politiek op een goed moment zeggen: wij delen daarin een motie van afkeuring en die hebben wij ook met elkaar, die zullen wij omarmen en wij begrijpen deze motie en omarmen deze motie en aanvaarden deze motie. We hebben ook gesproken over de positie van de huidige wethouder Financiën. En we hebben met elkaar afgesproken dat wij zeggen wat wij op dit moment vinden van de werkwijze van die wethouder. En dat wij het aan de gemeenteraad laten – overigens op nadrukkelijk verzoek van de wethouder zelf, de wethouder heeft aangegeven: “Wat mij betreft: mijn lot is in handen van de raad”, vanavond gaat u daar iets over zeggen. Het is aan uw raad, de wethouder heeft niet de behoefte om daar op dit moment nog op te reageren. Wat gezegd is, is gezegd. Het is aan u. Het is aan u als gemeenteraad. Binnen ons college – en dat is aan u wat u daar verder mee doet – maar hebben wij wel uiteraard ook elkaar nadrukkelijk in de ogen gekeken. En binnen dat college hebben wij nu, al hebben we een motie van afkeuring die gaat over een periode hiervoor en waar we ook lering uit moeten trekken, hebben wij wel gezegd: hoe functioneert het college op dit moment en wat is de rol van onze wethouder Financiën daarin? En binnen dat college is vertrouwen in het opereren van de wethouder Financiën zoals de wethouder op dit moment functioneert. En dat is natuurlijk buitengewoon belangrijk omdat aan u mede te delen. Het heeft geen relatie met toen. Maar wij zijn nu een wethouder Financiën die scherp is, die ons bij de les houdt en die op die wijze functioneert binnen ons team. Laat onverlet dat het aan u is om met elkaar te beoordelen: wat betekent dat in termen van politieke verantwoording? Dat is werkelijk aan u en aan niemand anders. Zo is het politieke systeem. Het voelt als een zware avond, het is ook een zware avond en er komt een tweede instantie straks en daarna zullen we uiteindelijk deze avond ook ... daar komt een einde aan en ik geef u op voorhand aan: hoe de avond ook afloopt, wat mij betreft zit de waarde er met name in dat deze gemeenteraad unaniem afstand neemt van een werkwijze en zegt: die werkwijze hebben we niet meer. En hoe u dat vervolgens tot uitdrukking brengt, dat laat ik, zoals het hoort, uiteraard aan uw raad. Voorzitter, tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Ik draag het voorzitterschap waarover aan de burgemeester. Dank u wel.

Wisseling van voorzitterschap

De voorzitter: Ja, dames en heren, ik had in eerste instantie een volgorde van sprekers. Kunt u zich erin vinden dat we dezelfde volgorde hanteren? Dat mij lijkt mij op zich wel handig dat betekent dat de heer Hazeveld als eerste het woord heeft. Of andersom, wat u wenst. Goed. Ik zie de heer Ferraro.

De heer Ferraro: Voorzitter, ik zit even na te denken want u overvalt mij. U heeft namens het college gesproken en u heeft aangegeven dat u het aan mevrouw Dorenbos zelf overlaat met betrekking tot die motie. Ik heb eigenlijk wel behoefte dat zij daar een uitspraak over doet hoe zij daar in zit en hoe zij de situatie ziet. Volgens mij lijkt me dat een goede, een juiste manier van behandelen, en dat we daarna pas de tweede termijn krijgen. Ik kijk even naar mijn collega's.

De voorzitter: Het is zo, de wethouder zelf die beoordeelt of zij het woord voert of niet en ik heb u zojuist aangegeven dat de wethouder heeft gezegd: ik wil graag dat de raad vanavond het oordeel uitspreekt over de wethouder, over de motie.

De heer Ferraro: Dan vind ... Sorry, mag ik het woord, voorzitter? Mag ik het woord?

De voorzitter: Ja, u mag het woord.

De heer Ferraro: Nou ja, dan vind ik het jammer dat op Facebook wel hele grote woorden worden gezegd en hier inderdaad dus klaarblijkelijk niks en dat vind ik dan wel jammer, maar goed, daar kom ik dan wel in mijn tweede termijn op.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan de heer Hazeveld.

De heer Hazenveld: Voorzitter, dank u. Ja, voorzitter, er is een hoop gezegd in eerste termijn en het ging over verantwoording afleggen, het ging over oude cultuur, om het maar even kort samen te vatten. En die oude cultuur die deugde niet en het is nu allemaal anders. Gelukkig. Ik moet u zeggen, de afgelopen weken hebben wij als raad, als raadsfracties, onafhankelijk of we coalitie of oppositie waren, op verschillende punten elkaar alsnog tot op het laatste moment op basis van argumenten weten te overtuigen. Dat is hoopvol. Dus als u wilt praten over een gemeenteraad voor 20 juli en een gemeenteraad na 20 juli, dan hoop ik dat we op dat pad verder gaan. Maar – er is altijd een ‘maar’ helaas – op dit moment doet de coalitie precies hetzelfde als waar ze de oude politiek van betichtte. De coalitie bepaalt. Het overleg van fractievoorzitters, afwijkende meningen worden niet getolereerd, het mag geen vrije keuze zijn. Misschien wel, ik weet het niet, ik was er niet bij, in die achterkamertjespolitiek die we niet meer hebben, niet meer kennen. Joh, we steunen elkaar en dan gaan we samen door in 2018, de kiezer negerend.

De heer Berghuis: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, interruptie van de heer Berghuis.

De heer Berghuis: Kunt u mij uitleggen, mijnheer Hazeveld, waarom u vindt dat wij uw mening niet accepteren of dat de coalitie uw mening niet accepteert? Ik accepteer uw mening prima, ik ben het alleen niet met u eens. Dat is heel iets anders.

De heer Hazeveld: Voorzitter, dat was een mededeling. We gaan verder. Het mag geen vrije keuze zijn. ‘Alles moet anders’, was de leus van D66. Die cultuur moest weg, er moesten nieuwe cultuur komen. En de kiezer vond dat ook en beloofde D66 met zes zetels. Voorzitter, nu ligt er een motie van afkeuring. Een motie van afkeuring heeft betrekking op beleid. Over welk beleid hebben we het? En daarnaast, in de politieke arena staat een motie van afkeuring overigens gelijk aan een motie van wantrouwen qua effect. Echter zonder dwangmiddel. Politieke verantwoording dragen, met schone lei beginnen, een nieuwe gemeenteraad na 20-7-2017. Onze inwoners weer onder ogen komen, het vertrouwen weer terugbrengen. Voorzitter, het gaat hier om een college die op 11 juni 2009 elke vorm van zorgvuldigheid heeft nagelaten. Dat is waar dit rapport over ging. Al het andere kunnen we erbij, en de rentestanden en noemt u maar op, ik kan over alle onderwerpen een debat met u aangaan. Daar gaat het vanavond niet om. Het gaat om de conclusies van dat rapport. En de onderzoekscommissie heeft feiten boven water gebracht, nieuwe, onthutsende feiten. Het feit dat er een gebrekkige voorbereiding was, het feit dat een college drie A4'tjes krijgt en een uurtje later een besluit neemt. Dat waren geen feiten die in 2011 bekend waren. Dat is de prestatie van deze onderzoekscommissie. En we

hebben niet eerder een moment gehad dat we als raad hierover konden praten. Dit is het moment. En dan is het misschien vervelend dat het in de tijd wat lang geduurd heeft, maar als we het over die oude cultuur hebben, die oude cultuur heeft dan op zijn minst tot 2014 geduurd. Dus relatief nog dichtbij. Er voeg na die onthutsende feiten een vraag. Of deze specifieke wethouder echt leed onder die andere cultuur of dat zij zich er wel in kon vinden. Ze heeft er zes jaar deel van uitgemaakt. Tijdens haar verhoor voor de commissie geeft ze aan, en ik quote: "Niemand gaat er sorry voor zeggen, ik ook niet." Voorzitter, GroenLinks riep respect op, ik zei het in eerste termijn al, toen zou ze als coalitiepartij de vraag aan de gemeenteraad voorlegde. Een enquêtecommissie, een maximaal budget van 100.000 euro. Dat is niet niks. Maar de heer Berghuis zei ook: iemand moet sorry zeggen. Hoe navrant dat nou juist degene die zegt "ik niet", in het zadel wordt gehouden. Als dit de inzet was van de vraag toen, dan had Democraten Beverwijk nooit ingestemd. Nogmaals, voorzitter, 11 juni 2009 heeft het volledige college laakbaar gehandeld. De commissie heeft feiten boven tafel gehaald. De wethouder Financiën, mevrouw Dorenbos daarginds, wenst nog geen nog steeds geen sorry te zeggen, ook niet met de kennis van nu. Nieuwe cultuur. Daardoor zijn wij het vertrouwen in haar kwijtgeraakt en rest alleen een motie van wantrouwen steunen. Voorzitter, D66 zei: dit is de makkelijkste manier, een motie van wantrouwen, iemand wegsturen. En je hebt geen eerdere mogelijkheden benut. Het was wel weer apart om dan te horen van GroenLinks dat in vorige periodes een onderzoek onbespreekbaar was. En het sluit wel op elkaar aan waarom het niet gebeurd was. Het CDA zegt: zorgvuldigheid kost tijd. Als zij het dan zorgvuldig vinden dat iemand drie A4'tjes krijgt, daar een uurtje naar staart en dan vervolgens voor 95 miljoen bij het kruisje tekent ... Wij niet. En de cultuur van achterkamertjespolitiek willen wij niet meer. Wij zijn nu al anders. Nou, het eerste juichen we toe, van harte natuurlijk, het moet ook niet. Of het nu al anders is, ik begon op een andere wijze volgens mij mijn betoog al. En dan de PvdA: verantwoording ligt bij de voorbereiders en niet bij degenen die het besluit hebben genomen. En dat is toch wel vreemd. Uiteindelijk kun je alles voorbereid hebben, hoe gebrekkig dan ook, het zijn de bestuurders, diegenen die het besluit nemen, die ervoor tekenen, die hier in deze arena de verantwoordelijkheid dragen. En dat dan toevallig bij de voorbereiders ook de portefeuillehouder zat, die was ook collegelid op dat moment. Dat is volgens mij een stukje zoals het in het staatsrecht is en dat gaat om dat accent, het vertrouwen. Heb je, verdien je het vertrouwen? Ik heb het al eerder gezegd. Eenieder, eenieder die het ambt van wethouder in Beverwijk wil invullen, daarvan moet eenieder in Beverwijk, elke inwoner het vertrouwen kunnen hebben dat die voor zorgvuldige besluitvorming gaat. Hetgeen hier met voeten is getreden, het is laakbaar handelen geweest. Maar goed, er rest dus alleen een motie van wantrouwen steunen. Alleen op die manier kan de gemeenteraad toezien, zo nodig afdwingen op een correcte afhandeling. En Democraten Beverwijk doet bij dezen een oproep aan elk raadslid afzonderlijk om haar, zijn integere geweten te volgen. Ik dank u en ik vraag om een hoofdelijke stemming bij de motie.

Mevrouw Makbouli: Interruptie.

De voorzitter: Ja, mevrouw Makbouli wil een interruptie.

Mevrouw Makbouli: Ja, ik heb wat vragen voor de heer Hazeveld. Ik ben nieuw hier in de raad, althans deze periode, zoals zo velen. Maar ook ...

De voorzitter: Een interruptie is even een interventie op het betoog van de heer Hazeveld, het is niet zo dat we nu een dialoog ...

Mevrouw Makbouli: Ja, ik heb wat vragen over zijn motie van wantrouwen.

De voorzitter: Dat mag.

Mevrouw Makbouli: Oké. En die vragen zijn oprecht. U had net een interventie met de heer Krotjé. Dat is niet de manier waarop ik in ieder geval die vragen aan u stel, ik stel ze u oprecht. Ik ben terug gaan lezen, in 2011 zie ik dat er zware bewoordingen worden gebruikt – en waarom ik me tot u richt, is omdat u de motie indient –, dat er een helemaal feiten al aan het licht waren en mijn vraag is oprecht: waarom vond u toen de motie van wantrouwen niet rechtvaardig en nu wel? Dat is een oprechte vraag, dat is vraag 1.

De heer Hazeveld: Mag ik er meteen antwoord geven, voorzitter? Dat vind ik wel makkelijk, per vraag, dat is het lekkerste.

Mevrouw Makbouli: O ja, mag ook.

De voorzitter: Nou, sorry. Mevrouw Makbouli, heeft u nog één vraag? Ja, maakt u ze even af en ik zeg u erbij: interrupties zijn even interventies in een betoog van iemand, maar als u een aantal vragen heeft voorbereid en die gaat u nu indienen, dan komt er een dialoog in het debat en dat is niet de bedoeling van een interruptie. Dus u heeft nog twee vragen, die sta ik dan toe en dan geef ik de heer Hazeveld het woord.

Mevrouw Makbouli: In 2011 ... Nou, eigenlijk is de kern van ... Nu ben ik echt even mijn vragen kwijt. Ik wil gewoon weten: wat zijn uw nieuwe inzichten? Oprecht wil ik weten: wat zijn uw nieuwe inzichten? U zat toen in de oppositie en u kon toen ook iets doen dus mijn vraag is oprecht: waarom komt die nu?

De voorzitter: De heer Hazeveld had het woord.

De heer Hazeveld: Ik zal u daar een oprecht antwoord op geven, zoals ik dat altijd doe, want dat heb ik u net gezegd. Dat zijn die nieuwe feiten uit dit rapport. Het feit dat de voorbereiding, en dat wisten we toen echt niet, en ik kan er naast zeggen dat ik ook toen druk bezig ben geweest maar dat, daar heeft u gelijk in, de politieke constellatie en cultuur toen het niet toelieten want u weet ook ondertussen al, ondanks dat u hier nog maar net bent, dat wil je dit soort dingen doen, dan ga je niet zomaar staan plompverloren en een papiertje neergooien. Ja, dan zet je je voelhoorns uit en je politieke antennes waar ik heel slecht in was vroeger, zeggen ze dan, maar toch dacht ik wel dat ik daar redelijk gevoel voor had. Die politieke antennes zet je uit. Er was geen haalbare kaart, anders dan alleen maar passend bij de cultuur van die tijd. Dus waarom nu? Heel simpel. Omdat dit dusdanige feiten zijn, en ik herhaal het nog maar een keer – en dat vind ik en ik niet alleen – dat eenieder, maar dan ook echt eenieder die wethouder wil zijn in de gemeente Beverwijk, dat eenieder daar vertrouwen in mag hebben, dat hij voor zorgvuldige besluitvorming gaat. En dat is hier met voeten getreden en dat blijkt uit dit rapport. Niet eerder.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Van Vliet.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb ook een aantal dingen opgeschreven. De heer Ferraro begon zijn betoog met dat alles dichtgetimmerd is. Nou, bij mijn weten bespreken we op dit moment in alle openheid een onderzoek dat in de vorige periode niet gehouden mocht worden dus ik weet niet waar die term op slaat ...

De heer Ferraro: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Ferraro.

De heer Ferraro: Nou, dat er een keurige motie van afkeuring ligt, door vier partijen reeds ondertekend.

Mevrouw Van Vliet: Nou, dan ... Voorzitter? Naar mijn weten heeft een fractiegenoot van mij contact met u opgenomen hierover en ook met andere partijen, dus in die zin hebben wij ...

Mevrouw Bilars-Don: Sorry, mevrouw, sorry burgemeester ...

De heer Backer: Voorzitter?

Mevrouw Bilars-Don: Nou, voorzitter, neem me niet kwalijk, maar ik ben nu helemaal met stomheid geslagen voor, maar niemand heeft mij contact opgenomen, het spijt me.

Mevrouw Van Vliet: Nee, de heer Berghuis heeft met de heer Backer gesproken hierover, over ons voornemen. Ja, hij knikt ja, gelukkig. Nou, ik ga verder ...

De heer Backer: Voorzitter, per interruptie?

De voorzitter: Dames en ... Ja, maar dit gaat ... De heer Backer mag nog even reageren maar voor het overige wil ik u vragen om u op de inhoud te richten. Ik ga er even van uit dat iedereen meeluistert maar laten we niet met elkaar wie wel en niet met elkaar gesproken heeft.

De heer Backer: Voorzitter, met uw permissie wil ik herop reageren. Ik ben gelukkig niet vergeetachtig en ik kan een hoop dingen onthouden, maar wat u zegt is voor mij onbekend en voor mijn ... dus u wilt u wel uw woorden een beetje goed afwegen want anders krijgen we dit soort excessen en dat wil ik gewoon even ... Want ik periode die jullie zeggen, die cultuurperiode die heb ik ook achter de rug gehad dus ...

Mevrouw Van Vliet: Ik zal verder gaan met mijn betoog inderdaad.

De heer Hazeveld: Voorzitter, per interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, voor de geschiedschrijving. Ook Democraten Beverwijk, er is op geen enkele wijze contact gezocht met Democraten Beverwijk in dezen.

Mevrouw Van Vliet: Ja, dat klopt.

De voorzitter: Mevrouw Van Vliet, gaat u verder met uw betoog. Mevrouw Van Vliet heeft het woord, dames en heren.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel. Nou, wat ik in die eerste termijn vooral geproefd heb, is dat we bezig zijn geweest met het aanwijzen van een schuldige zonder dat we echt op onszelf hebben gereflecteerd, dat we vergeten zijn om een bijdrage te leveren aan de vraag: hoe voorkomen we dit in de toekomst? En wat de heer Hazeveld zei, dat vond ik wel interval interessant, hij zei zoiets als: de heersende cultuur heeft ons allemaal beperkt. Dus ook hem, toen hij eerder openheid wilde. En dan is eigenlijk de gewetensvraag: denkt u nou echt dat de wethouder Doornbos de veroorzaker was van deze cultuur? Denkt u dat echt? Want wij denken dat niet. Wij denken dat de toen heersende cultuur ook haar heeft beperkt, net zoals dat de heer Hazeveld heeft beperkt.

De heer Hazeveld: Voorzitter?

De voorzitter: Interruptie van de heer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, er wordt een vraag gesteld dus ik geef er graag antwoord op. Zij maakte inderdaad onderdeel uit van die cultuur, ze was een drager van die cultuur. Dat is een. Dus daar zit wel wat verschil in.

De voorzitter: Mevrouw Van Vliet.

Mevrouw Van Vliet: Oké. Ja, wat ons betreft moeten we nu samen een grote stap nemen om definitief afscheid te nemen hiervan, van die cultuur waarin we niet openheid konden nemen. Wij kennen onze wethouder als uiterst kritisch en zorgvuldig – ik sluit me aan bij de woorden van de burgemeester – en wat ons betreft is iemand dus wegsturen dus niet hetzelfde als verantwoording nemen. We begrijpen uw frustratie en die frustratie hebben wij ook, het onbegrip over dat verschrikkelijk stomme besluit en de pijn die Beverwijk hier financieel voor leidt. Die voelen wij precies hetzelfde en de vraag is ook: hoe nemen we hiervoor politieke verantwoordelijkheid? En u kiest ervoor om een beschuldigende vinger te heffen en dat is uw goed recht, maar wij kijken dus terug op een periode waarin die cultuur zodanig was dat het heel, heel erg moeilijk was, zo niet onmogelijk om verantwoordelijk te besturen. En daar willen we vanaf en daar willen wij de energie in steken. Ook al verschillen we op de wijze van verantwoordelijke aanwijzen, toch zou ik willen vragen aan zowel coalitie als oppositie om samen die stap naar de toekomst te zetten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is het woord aan de heer Meiland.

De heer Meiland: Ja, voorzitter en in de eerste termijn heb ik al gezegd dat het vanavond om de drommel niet meeviel en dat deze trend zet zich voort, ook in de tweede termijn. Ik ga proberen niet in herhaling te vallen, alhoewel ik niet kan garanderen dat dit me gaat lukken. Maar ik heb net van u gehoord dat dat u een klein beetje tegenstaat, dus ik ga het proberen. Een paar zaken die mij opvielen uit de discussie. De heer Hazeveld die had het erover dat zorgvuldigheid kent geen tijd, of kost geen tijd, maar daar refereerde wij aan de duur van dit onderzoek en niet aan de besluitvorming. Want dat heb ik – en dan begin ik me toch te herhalen – volgens mij heel duidelijk uitgelegd in onze eerste termijn.

De heer Hazeveld: Voorzitter, bij interruptie.

De voorzitter: Interruptie van de heer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, dit begrijp ik niet. De zorgvuldigheid bij het proces van de enquêtecommissie of de onderzoekscommissie, dat mag tijd kosten, maar bij de besluitvorming, 95 miljoen, dan is dat niet van toepassing, dan was een uurtje genoeg? Ik snap hem even niet want ik heb hem ook niet in uw betoog gehoord dat u dat wegzet.

De voorzitter: Mijnheer Meiland, gaat u verder.

De heer Meiland: Ja, daar kan ik natuurlijk een paar hele flauwe opmerkingen over maken. Dat u het a) niet gehoord hebt, daar kan ik niks aan doen en dat u het niet snapt, nog minder. Maar dat is natuurlijk niet ... Ik wil daar ook niet uitgebreid op terugkomen, maar ik zou zeggen: u krijgt van mij straks de stukken. Ik heb gezegd, het is duidelijk, u kunt het nalezen. Dus ik wilde alleen maar eventjes rechtzetten dat dat de reden was en ik wilde u daarbij eigenlijk nog niet eens aanvallen. U heeft ook aangegeven, want ook daar hebben we het over gehad, die motie van afkeuring en u zegt: ja, dat is helemaal niet zo zwaar. Het is een van de zwaarste moties die je kunt indienen en dat heb ik dan wel uitgedraaid, uit de Wikipedia, de vrije encyclopedie: een

motie van afkeuring is een motie die we aan kunnen nemen tegen het gevoerde beleid of het gehele kabinet. Dus het kan wel degelijk en het is een hele zware straf, het is een hele zware oorwassing. En dan staat er nog achter: een motie van wantrouwen daarentegen is gericht tegen de persoon zelf en dat is nou juist wat we niet willen. Dat is nou juist waar ik in de eerste termijn zo ontzettend mijn best voor gedaan om namens het CDA uit te leggen dat we niet één schuldige hebben, maar meerdere. Misschien ben ik zelf ook wel schuldig. Ik zat in 2006 ook al in deze raad. Moet ik mij dan ...?

De heer Hazeveld: Voorzitter, bij interruptie?

De voorzitter: Ja, mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, ik heb mij natuurlijk ook voorbereid en een motie van afkeuring en een motie van wantrouwen. Een motie van afkeuring gaat inderdaad over beleid en een motie van afkeuring gaat over vertrouwen. En dat is de grootste vraag die hier rest; het vertrouwen. En het vertrouwen is zoek. En wat is het beleid? Dat was ook mijn vraag. Welk beleid keurt u af?

De voorzitter: Mijnheer Meiland.

De heer Meiland: Ja, voorzitter, ik doe het mezelf aan natuurlijk want ik begin zelf die opmerking te maken en dan kun je dus een antwoord verwachten, dat snap ik dan ook wel weer. Maar het zal het probleem niet oplossen. Wij hebben verschillende inzichten en dat is denk ik de hele conclusie van deze avond. De een zal zeggen ... Ik sprak net iemand van de tribune die zei: nou, dat is overduidelijk, die moet weg. Nee, dat vinden wij helemaal niet dat die weg moet en daarom juist zijn we gekomen met die oorwassing, met die vinger en dat is een zware straf. Ik bedoel ... Nou ja, ik kan wel voorbeelden gaan noemen, maar je kan nou eenmaal je politieke verantwoordelijkheid nemen, maar dat wil niet zeggen dat je iemand moet slachtofferen. Dat heb ik geprobeerd aan te geven en dat blijft overeind. Dat zijn geen afspraken die we hebben gemaakt. We hebben wel elkaar ingelicht, geïnformeerd en dat heeft u ook gedaan, want u heeft het in de krant gezet dus ik mag dan toch ook aannemen dat wij het dan ook lezen, want ik heb ook zo'n abonnement en gelukkig hebben we nog een lokale krant dus het is heel goed overgekomen. Ja, ik heb ook de opmerking nog gehoord vanavond dat we moeten proberen om de beslissing terug te draaien. Ja, dat lijkt me wel heel lastig en zelfs als we de beslissing terug zouden kunnen draaien, dan is het nog maar de vraag of je dan je geld terugkrijgt. Ik denk niet dat de banken daar om zitten te springen. Ik vond wel de woorden van de heer Berghuis van GroenLinks, en dan wil ik het ook afsluiten, een positieve vibe hebben. Want wij geeft aan dat we elkaar nou niet in de haren vliegen. Laten we nou niet elkaar proberen vliegen af te vangen, maar op basis van feiten, op basis van inhoud elkaar bestrijden en dat is wat we toch zouden moeten doen in de politiek. En daar ben ik ook een – en met mij het CDA – groot voorstander van. Dat is wat we willen proberen. Natuurlijk zullen er altijd grote verschillen zijn en blijven, die zijn er ook vanavond, en misschien als ik ooit nog eens een keer in de oppositie zit dat ik er ook wat anders over ga denken, ik weet het niet. Maar tot nu toe denk ik dat wij, als coalitie en ik hoop eigenlijk dat u als oppositie ook met onze motie van afkeuring mee gaat stemmen, dat we gezamenlijk met zijn allen kunnen zeggen: u bent verantwoordelijk, college, het was fout, dit moeten we nooit meer doen en hier moeten we van leren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Bilars, aan u het woord.

Mevrouw Bilars: Ja, voorzitter. Er moet mij eerst iets van het hart. Ik vind het heel erg zwak dat de wethouder zelf niet het woord neemt. Compliment overigens dat u het voortouw neemt in dezen, maar ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat u nu wel voor het karretje wordt gespannen, maar dat is mijn persoonlijke

mening. Dan wil ik graag eventjes reageren, in eerste instantie al van vanavond heb ik weer de oude politiek gehoord. En dan vraag ik me nog steeds af: wat is het woord transparantie waard? We horen niet anders, maar wat was er nou transparant? Laten we dat ook maar eens zeggen. En het vertrouwen weer terugbrengen, dat krijg ik ook van iedereen te horen. Maar het is zo verschrikkelijk beschadigd, dat breng je zomaar niet terug. De heer Krotjé die deed de suggestie eigenlijk, althans dat constateerde ik ervan: we wisten al van de onzorgvuldigheid in 2011. Nou, mijnheer Krotjé, maar u zat dan, u zelf dan persoonlijk niet, maar u was al coalitiegenoot dus u zal het ongetwijfeld al wel geweten hebben, maar onze fractie wist totaal niets over het proces totdat dit rapport nu verschenen is. En dat kunt u echt van mij aannemen. Even kijken, wat hadden we nog meer? Laat ik het dan nog even toevoegen. Al hadden we het al wel eerder geweten, wat echt niet waar was, dan kreeg het beslist niet de kans toen om dit naar voren te brengen want alles was echt dichtgetimmerd. Mevrouw Van Vliet, de suggestie dat er overleg is geweest inzake de motie die u nu vanavond als coalitie naar voren brengt met de heer Backer, daar neem ik afstand van, want het is pertinent onwaar. En uw bijdrage verder die neem ik gewoon voor kennisgeving aan. De heer Meiland die komt even terug over het terugdraaien van iets. Dat heb ik helemaal niet gezegd, dan heeft u mijn woorden waarschijnlijk verkeerd begrepen. Ik zou het nog wel eens een keer willen herhalen hoor, daar gaat het niet om. Ik heb alleen de suggestie meegegeven aan de burgemeester of hij mogelijk zou kunnen onderzoeken of het mogelijk is het besluit nietig te verklaren. Dat is iets anders hoor, maar goed, er zit een advocaat achter u en die kan het beamen. Die mag nu niks zeggen, maar die zal mij gelijk geven, daar het college klip en klaar in strijd met artikel 169 lid 4 van de Gemeentewet heeft gehandeld. En mocht het misschien lukken, dan is het wellicht mogelijk om de discussie met de kredietverstrekker opnieuw te starten met de vraag of de nog niet geconsumeerde leningen misschien teruggedraaid kunnen worden. Dus dat is mijn vraag, gewoon het verzoek: neemt u het mee en misschien kunt u er wat mee of is het in ieder geval te onderzoeken. Ja en dan kom ik nog even terug op de motie van afkeuring. Nou, ik heb ook altijd begrepen, de motie van afkeuring dat is ongeveer hetzelfde als de motie van wantrouwen, alleen het andere gaat over beleid en ... Sorry, wij zullen de motie van afkeuring pertinent niet steunen. Ik heb in mijn laatste zin van mijn eerste bijdrage al duidelijk had gezegd dat het tot mijn spijt helaas, heb ik er ook nog bij gezegd, kunnen wij niets anders dan een motie van wantrouwen tegen de zittende wethouder van Financiën doen. Met andere woorden, we zullen de motie van Democraten Beverwijk omarmen want ik vind het ook jammer dat het allemaal zo gelopen is, maar het is voor mij nog gewoon volstrekt onmogelijk iets dat een wethouder die vanaf het begin erbij is geweest, die ook bij de vorige periode erbij is geweest, ook de mond heeft gehouden en dat die nog kan langer blijven zitten en daar wil ik het even bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Mijnheer Berghuis.

De heer Berghuis: Dank u wel, voorzitter. Ja, zo word ik toch maar mooi weer in een discussie gezogen waar ik helemaal niet in wil zitten. Want wij spreken elkaar als raadsleden in de raadscommissies en in deze raad en als we elkaar toevallig op straat tegenkomen en je wisselt iets uit, dan heb je het er dan over gehad. Ja, we hebben het erover gehad met de heer Backer ...

De voorzitter: Een interruptie van de heer Ferraro.

De heer Ferraro: Ja, ik ben benieuwd: denkt u dat het in 2009 ook zo ging?

De voorzitter: En probeer zo snel mogelijk ook even weer naar die inhoud te gaan, in plaats van dit soort bespiegelingen, want dat helpt volgens mij nu niet in de discussie echt. Maar die vrijheid neem ik even om dat te zeggen.

De heer Ferraro: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Ferraro.

De heer Ferraro: Ik ben het absoluut namelijk niet met u eens want het is iets wat wij als ...

De voorzitter: U heeft het goede recht om het niet met mij eens te zijn. De heer Berghuis heeft het woord.

De heer Ferraro: Volgens mij kan ik hier absoluut even een opmerking over maken want het is zeer relevant en ik wil graag even de mogelijkheid toe ...

De voorzitter: Dat weet ik, maar ik vind het zo zonde als dit debat nu van een leningenportefeuille wat gaat naar de bespiegelingen over elkaar tegenkomen en dat is wat ik zeg en dan mag u vervolgens wel of niet in meegaan, dat is aan u.

De heer Ferraro: Nee, ik wil daar toch een opmerking over maken.

De voorzitter: ja, gaat uw gang.

De heer Ferraro: Oké, want ik wilde even duidelijk maken dat even opmerkingen, een van de conclusies die wordt getrokken uit het rapport, en ik wil er niet zo veel woorden aan vuil maken, maar u dwingt mij daartoe. Een van die conclusies is namelijk dat het formeel was, althans formeel dat is het woord dat ik er voor gekozen heb, de fractievoorzitters die met elkaar spraken. Wij zeggen daarin en daarom stel die vraag of GroenLinks het met mij eens is dat er toentertijd ook op zo'n manier werd gesproken en dus we misschien met zijn allen wel kunnen concluderen dat ze er wel bij betrokken zijn. En daarom stel die vraag.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Mijnheer Berghuis.

De heer Berghuis: Ik wilde me eigenlijk beperken tot ... Ik heb in 2016 deze raadsenquête voorgesteld en daar zijn een aantal vragen in het initiatiefvoorstel gesteld en die vragen daar heeft de commissie zich over gebogen en hebben het onderzocht en die hebben ons een reactie terug gegeven met wat zij verder gingen onderzoeken en dat ligt vanavond voor ons. Ik heb zelf niet onderzocht wat er in 2009 aan informele contacten zijn geweest en daar ga ik dus ook niet een uitspraak over doen. Maar ik schat in dat de raadsleden elkaar toen ook tegenkwamen. Maar als u dan van mij vraagt, in relatie tot dit feit waar we het vanavond over hebben, ik heb het niet onderzocht dus ik ga dat zo laten.

Vanmorgen opende ik de krant en toen stond er een vrij ruim artikel in het Noordhollands Dagblad dat al eerder de onderzochte leningenportefeuille, eerder leningenportefeuille zijn aangegaan zonder dat de raad geïnformeerd is. En dat doet mij denken dat ... ja, blijkbaar was de mores zo dat het hier zo ging. En daar vinden we nu natuurlijk alles van, maar zonder dat we dat verder onderzocht hebben, ik weet niet hoe de journalist verder aan die informatie kwam ...

De voorzitter: Ik zie een interruptie, mijnheer Berghuis. Mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Voorzitter, bij interruptie. Het onderzoek heeft zich gericht tot de besluitvorming van de leningenportefeuille van 95 miljoen. Als we nu gaan speculeren over een transactie van 20 miljoen in 2007 of 35 miljoen in 2008, waar gewoon raadsgoedgekeurde kredieten achter kunnen zitten et cetera, dan gaan we nu iets heel gek doen. Dat moeten we weglaten uit deze discussie. We moeten het desnoods gaan

onderzoeken en dan gaan we het er later nog een keer over hebben, maar het hoort vanavond niet bij de discussie om een beeld te vormen die wellicht helemaal incorrect is.

De voorzitter: Mijnheer Berghuis.

De heer Berghuis: Nou ja, goed, ik wilde dat wel doen, omdat – ja, dat is dan even jammer – er wel een relatie is.

De heer Hazeveld: Voorzitter, bij interruptie. Voorzitter, die relatie is dus niet aan te tonen op dit moment. Ik heb geen enkel document, ik weet toevallig dat er een vraag is gesteld door een journalist, wat we normaal nooit te horen krijgen, dan worden we nu gebombardeerd met tien A4'tjes er achteraan en weet ik veel wat. Dat wasmiddag, ik heb niet gelezen nog, ik heb me daar niet in verdiept. Ik kan alles wat u zegt kan ik voor waarheid aannemen, maar ik kan nergens een conclusie over trekken dus het hoort ook niet bij dit beeld dat u schetst op dit moment en ook niet bij dit rapport.

De voorzitter: De heer Berghuis wilde even de relatie aanleggen. Ik ben het wel eens, doe dat wel beknopt, want het debat gaat over het rapport en niet over wat er vanochtend of gisteren in de krant stond want dan krijgt het debat een heel andere wending. Maar als u een relatie kunt duiden, kort en goed, doet u dat dan kort en goed.

De heer Berghuis: Nou ja, zonder interrupties zou me dat lukken denk ik. Nou ja, goed, ik gaf dus aan dat zoals ik dat aanvoel naar aanleiding van wat ik vanmorgen gelezen heb en of ik dat nou onderzocht heb of niet, het was blijkbaar de mores zo. En dan is het wat mij betreft onterecht om dan tegen de portefeuillehouder die wel in het college zat tijdens het nemen van dit raadsbesluit, maar niet in het college zat bij die andere besluiten die zijn genomen en die mogelijk op dezelfde manier zijn gegaan, om die dan zeg maar dit allemaal aan te rekenen.

De heer Hazeveld: Voorzitter, nogmaals bij interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Hooguit kan de heer Berghuis bedoelen op een vorm van geheimhouding die het college zichzelf heeft opgelegd en het daardoor niet gemeld heeft aan de raad. Maar dat zegt niks over hetgeen wat uit dit rapport blijkt, dat er bij de besluitvorming onzorgvuldigheid is geweest. 20 miljoen op een begroting van 80 miljoen bij lopende projecten is een helemaal bedrag. 95 miljoen bij een 80 miljoen is geen heel normaal bedrag en wat er op dat moment had moeten gebeuren, is de zorgvuldigheid betrachten. En die zorgvuldigheid. Het gaat niet over de hoogte van het bedrag, het ging niet over de geheimhouding. Het nieuwe feit zit hem in de zorgvuldigheid.

De voorzitter: Mijnheer Berghuis, ik stel voor dat u verder gaat met uw betoog.

De heer Berghuis: Ja. En waarom ik dit vertel is waarom we als fractie van GroenLinks de motie van wantrouwen niet steunen. Dat zal ik er even bij zetten. Want de situatie in het college ten tijde van dit besluit was zo ... Er was een wethouder Mosk die de portefeuille Financiën had bekleed en die daarvan was ontheven omdat het financieel niet goed ging met Beverwijk. Er was een wethouder Vrolijk die later zijn '...' heeft moeten nemen en ik schat niet in dat hij heel erg invloedrijk is geweest daardoor. Dat schat ik ook in van wethouder Mosk die zwaar beschadigd in dat college zat. Er zat een vrij nieuwe wethouder Dorenbos en er

zaten twee mensen, de heer Dijkshoorn, die de portefeuillehouder was van de meeste projecten of van de grote projecten en de burgemeester die toen ook portefeuillehouder Financiën was. En als ik dan de situatie in dat college zo schets, dan ligt het gewicht toch het meeste bij de heer Dijkshoorn en de portefeuillehouder Financiën op dat moment en niet zozeer ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Ferraro.

De heer Ferraro: Nou, ik zit even te kijken of ik het goed begrijp. De heer Berghuis geeft dus aan dat je dus binnen een college verschillende gradaties van wethouder hebt, laten we zeggen junior en senior, en vervolgens dat deze wethouders ook nog eens andere verantwoordelijkheden hebben en eigenlijk een beetje voor spek en bonen meedoen. Dat laatste is misschien dan een toevoeging, maar interpreteer ik u dan juist?

De heer Berghuis: Ik schets de situatie van dat moment, u snapt dat het nu allemaal anders is. Maar goed, dat wilde ik aangeven, dat het daarom ... Wij vinden dat als hoofdverantwoordelijke wethouder Dorenbos daar zeker niet aan bij heeft gedragen, aan dat besluit. En zoals in mijn vorige betoog hebben we aangegeven dat we ons daarop zouden richten juist.

De heer Hazeveld: Voorzitter, bij interruptie.

De voorzitter: Ja, interruptie.

De heer Hazeveld: Niet als hoofdverantwoordelijke. Dus je bent of een beetje verantwoordelijk, of niet verantwoordelijk of ... Nee, je bent collegelid. Er zijn vier collegeleden die gezamenlijk – en de voorzitter, maar de voorzitter in dezen, die portefeuillehouder Financiën was, deed het verzoek, dus die was zonder meer wel voor – maar er zijn er vier geweest die op dat moment de zorgvuldigheid hadden moeten betrachten. Ook al heb je totaal geen kennis van zaken, je had de zorgvuldigheid moeten betrachten en dat is waar het om gaat. En ja, u heeft gelijk, we hebben het er niet over gehad, ik heb het er niet over willen hebben, want ik heb het niet over personen willen hebben, ik heb het over het rapport willen hebben, over de bevindingen uit het rapport. Maar als u de personen stuk voor stuk benoemt, ik zou ze ambtelijke kwalificaties willen geven als u, maar inderdaad, een oud-wethouder, oud-portefeuillehouder Financiën had op zijn minst moeten weten dat naast artikel 169.4 ook artikel 147 van toepassing was in de budgetregels. Ja en ik kan ze u zo opnoemen want ik heb ze hier liggen die budgetregels en die sloten elke bevoegdheid voor dit soort bedragen uit. Daar heeft u gelijk in.

De voorzitter: Ik begrijp de discussie die nu ontstaat, maar ik wil u dringend verzoeken om terug te gaan naar de politieke vraag die vanavond aan de orde is en dat wij niet nu in de situatie komen dat we per wethouder van toen en dergelijke kwalificaties gaan geven, want dat is niet aan de orde, tenzij het uw betoog ondersteunt. Maar ik denk dat u dat voldoende duidelijk heeft gemaakt en ik vraag u verder te gaan in de lijn van het verhaal.

De heer Hazeveld: Voorzitter, alvorens, wil ik even ter verduidelijking, na wat u net zegt. Mijn opmerking was ook gericht op de verantwoordelijkheid die je hebt als college.

De voorzitter: Helder, maar ik sprak tot de heer Berghuis. Mijnheer Berghuis, u heeft het woord.

De heer Berghuis: Ik heb me in de vorige termijn daar al over uitgelaten hoe wij dat zien en het hoeft ik dus niet te herhalen.

Ja, in het hele proces, wat ik net ook geschetst heb, dat we broederlijk samen zijn opgetrokken en dat we het over 99,9% van wat we vanavond bespreken eens zijn. En het betekent dat de wijze waarop toen gehandeld is, nooit meer mag voorkomen. Niet qua voorbereiding, niet qua documentatie en ook niet qua het betrekken van de raad. Het beste signaal als raad wat je daar aan kan geven is om dat goed af te keuren en om dat massaal te doen. Mijn politieke gevoel laat me inschatten dat de motie van wantrouwen straks geen raadsmeerderheid zal krijgen en ik zou het juist heel sterk vinden als u dan toch de kans neemt om unaniem, en dan richt ik mij tot de oppositiefracties, om straks unaniem die streep wel te zetten in een geaccepteerd besluit. En u kunt daar evengoed nog een stemverklaring bij afleggen. Maar het lijkt ons heel belangrijk om dit pad wat wij gezamenlijk zijn ingegaan, om daar ook gezamenlijk uit te komen en dan vind ik het interessant om na dit traject, waarin we zo goed hebben samengewerkt en zoveel van elkaar hebben geleerd en zoveel met elkaar hebben gediscussieerd en wat mij betreft ook goed hebben gediscussieerd, als we na dit traject nog eens een kop koffie drinken om te kijken: hoe komt het nou dat we vanavond toch even weer wijken van elkaar? Want het is best interessant want er lijkt een grote kloof maar over het grootste deel van wat er voorligt zijn we het gewoon eens en dat lijkt me interessant. Dus ik doe een oproep aan u om straks evengoed die motie van afkeuring te ondersteunen en nou, ik wens u veel wijsheid. Dank u wel.

De heer Hazeveld: Voorzitter, interruptie.

De voorzitter: Ja, interruptie.

De heer Hazeveld: Dan heb ik toch even een vraag aan de heer Berghuis, want dan heeft hij mij waarschijnlijk niet horen spreken. Maar onze stellingname is namelijk dat wij vinden dat eenieder, maar dan ook echt eenieder die het ambt van wethouder in Beverwijk wenst in te vullen, te allen tijde zorgvuldige besluitvorming moet nastreven. En alleen dat op die manier elk raadslid dat hier zit, elke inwoner Beverwijk daarmee het vertrouwen kan hebben op voorhand dat een college op die manier werkt. Want als ze dat niet doen dan moeten we als raadsleden elk besluit van het college opnieuw gaan beoordelen, of het wel zorgvuldig is voorbereid, of het ... enzovoort enzovoort. Dat kan niet, dat vertrouwen moet er zijn. En het gaat over vertrouwen, het gaat niet over beleid, het gaat over vertrouwen. Heeft u dat meegekregen uit mijn eerste, tweede termijn of ...?

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat de verschillen van opvatting tussen u vrij helder zijn. Mijnheer Ferraro, aan u het woord.

De heer Ferraro: Ja, voorzitter. Veel gehoord, ik moet echt alles een beetje bij elkaar rapen nu. Ik begin eigenlijk met uw betoog uit de commissie van uzelf als burgemeester. We moeten – ik weet niet hoe u het exact verwoordde – duidelijk maken, ook als het pijn doet. En ik heb het idee dat we geen zin hebben in die pijn, want het is niet leuk om iemand weg te sturen, dat doe je niet zomaar, dat is echt niet leuk. Daar zitten we ons heus niet om te verkneukelen, maar het is wel nodig. En u geeft ook aan: er moet een streep gezet worden en dat ben ik met u eens, maar er wordt nu een vaag stippellijntje geplaatst en het gaat blijven hangen want ... Nou ja, goed, het zijn maar privéberichtjes, maar u wilt niet weten hoeveel WhatsApp'jes ik krijg en de nette samenvatting is: goh, dat kan niet. Maar u kunt zich voorstellen dat er andere krachttermen gebruikt worden. En dat is het ook. Er is hier iets gebeurd wat niet kan en je hebt geen verschillende gradaties van wethouders, daar zijn we het over eens, dat gaf u net zelf ook aan. Nou ja, goed, niet in zoveel woorden, maar dat interpreteerde ik eruit. En dan hoor ik de heer Krotjé praten alsof gewoon de heer Bodewes stond. Een beetje daar arrogant te staan: goh, we hebben het toch al geregeld, iedereen de les lezen, maar ik hoor hem helemaal niks zeggen over zijn eigen PvdA daarin. Een klein beetje wel op het moment inderdaad dat we het daarover hebben en dat ik inderdaad een verkeerde opmerking maakte, dus die geef ik ruiterlijk toe. Maar

dan denk ik: dit was nou echt het moment dat je even moet leren bescheiden te zijn en niet zo'n grote broek aan te doen en je laat eigenlijk juist zien dat je nog onderdeel bent van de cultuur en keihard roepen: niet op de man en iedereen wordt erbij gehaald. Nou ja, de enige vraag die ik zal stellen en daar insinueer ik wat mee en daar houd ik het dan maar bij: goh, u en uw fractieleden, wat deden die in 2009? En dan vind ik het echt arrogant. Wees bescheiden. Ik bedoel ... Maar nee, u kiest ervoor want aanvallen is de beste verdediging. Nou, nee, dat gaat hier niet op. En dan hadden we het over ... Ja, dat weet ik niet meer, volgens mij kwam D66 hiermee, over: ja, zo doen we dat tegenwoordig niet meer, zo'n motie van wantrouwen. De exacte woorden weet ik niet, maar het kwam erop neer dat de motie van wantrouwen een soort iets uit de oude politiek is. Ik wil gewoon even duidelijk maken dat het gewoon een van de middelen is die je als raad kunt inzetten en die dat ook moet willen want anders krijg je echt wethouders die van alles kunnen maken. En wat dat aangaat ... kijk, de opstelling van CDA en PvdA is misschien nog te begrijpen, maar die van GroenLinks en D66 snap ik niet. Dan denk ik: joh, jongens, er is hier echt wat gebeurd. Als je dit gewoon integer bekijkt en gewoon die stapjes erdoorheen gaat ... Ik heb zelf een paar keer aan onze integriteitstrainingen moeten denken: moreel vrij – hoe heette dat ook alweer? – vrij beslissen of zoiets. En dan denk je: je kunt niet tot andere conclusies komen, dat kan echt gewoon niet als je het feitenvrij, los van je eigen ideologie bekijkt. En dat zie ik hier dus nu wel terug. Ik zie dat dus terug, en daarom noemde ik dat inderdaad dichtgetimmerd, het is gewoon dichtgetimmerd. En het is onverstandig, het is onverstandig. Want een motie van afkeuring treft het hele college. Dat is voor ons niet nodig. De burgemeester kan hier niks aan doen, de andere collegeleden kunnen hier niks aan doen. Maar je gaat nu wel wat ontstaan, want de gewoonte, de politieke gewoonte, de usance met een motie van afkeuring is bij een volgende, mocht die er komen, misser, een probleempje van een individuele wethouder, dan kun je niets anders dan een motie van wantrouwen meer doen, omdat je al een afkeuring aan je broek hebt. Dat willen we niet want het hoeft niet op de andere wethouders en niet de burgemeester terug te vallen. Dus je moet het niet eens willen, het is onverstandig.

De heer Berghuis: Voorzitter?

De voorzitter: Interruptie van de heer Berghuis.

De heer Berghuis: Er gaat volgens mij nu toch iets mis in de logica want van het college in 2009 vindt u dat het in de volle breedte verantwoordelijk was en het college is een continuüm en dat vindt u niet. Kunt u dat uitleggen?

De voorzitter: Mijnheer Ferraro.

De heer Ferraro: Nou, de grap is dat ik eigenlijk precies het tegenovergestelde van u wilde benoemen, want er wordt steeds over politiek continuüm gesproken. Als je dat zou moeten doortrekken, dan is de portefeuillehouder Financiën als continuüm verantwoordelijk voor dit. En als u dan vindt dat ... Dat gaat dan door en degene die daar verantwoordelijk voor is, is toevallig nog ook dezelfde mevrouw.

De voorzitter: Mijnheer Berghuis.

De heer Berghuis: Voorzitter, ik had daar wel een antwoord onder betoog bij.

De heer Ferraro: Nou ja, dat mag, mag uw eigen betoog houden. Ja, en een paar keer zijn de verkiezingen ter sprake gekomen. Ik ga het niet over de verkiezingen van 2018 hebben, maar wel mijn gevoel over de verkiezingen van 2010 en het beeld wat er toen ontstaan is en de momenten dat dit besluit is genomen. Het is een side step, maar ik wil hem toch aangeven. Het was een moment dat dit gebeurde en volgens mij was het

gewoon ontielig druk op dat moment en op dat moment stonden in de peilingen, en ik heb het gekeken, PvdA en CDA in de Tweede Kamer op dertig zetels verlies. Ze waren gewoon als de dood dat ze niet voor elkaar zouden krijgen en er zat gewoon druk achter, als je het aan mij vraagt. Ja, end die nieuwe feiten, het is al een paar aangegeven, drie A4'tjes, onzorgvuldig, het zijn allemaal conclusies, heel duidelijk, uit het rapport en het ergste is dat de Beverwijkers die zullen teleurgesteld zijn daarmee. Die hebben echt zoiets: dit kan niet, die mevrouw is onderdeel geweest van die cultuur, daar moet je wat mee. Hoe kun je dat nu ineens goedpraten? Dat kan niet, dat kan ik niet verkopen. Het moge ook duidelijk zijn dat we nog steeds achter die motie van wantrouwen staan. Overigens die twee moties bijten elkaar niet op een bepaalde manier. Want het ene gaat over een persoon en de andere gaat over het hele college. En wat dat aangaat, het ene gaat over beleid en het andere over de persoon weer. Dus op zich, als u van mening bent dat u een motie van afkeuring wilt steunen, staat niks in de weg om ook die motie van wantrouwen te steunen.

De heer Meiland: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, interruptie van de heer Meiland.

De heer Meiland: Maar dat geldt dan toch ook andersom? Als u de motie van afkeuring steunt?

De voorzitter: Mijnheer Ferraro.

De heer Ferraro: Dat kan, maar ik heb u uitgelegd waarom ik dat minder heb, maar ik zal strakjes ... en dan zal ik dat even aangeven. Ik heb wel behoefte om even met mijn fractie nog te schorsen om het hier nog even specifiek over te hebben. Maar daarmee wil ik u geen al te veel hoop geven, maar ik vind wel dat ik dat even netjes met mijn fractie moeten bespreken. Ik stel u dan ook voor dat uw dezelfde discussie in uw eigen fractie even zal hebben met betrekking tot het wantrouwen. Dat lijkt me nou een heel goed moment om daar nog even bij stil te staan. Tenzij het dichtgetimmerd is, zegt mijn collega terecht.

De heer Berghuis: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Berghuis.

De heer Berghuis: Tenzij het dichtgetimmerd is. Mocht u de motie nog willen beïnvloeden, dan bent u van harte welkom.

De voorzitter: Mijnheer Ferraro, u heeft het woord.

De heer Ferraro: Dank u wel. Graag en ik kijk even de heer Hazeveld aan, maar ik denk dat de heer Hazeveld vast dezelfde flexibiliteit in acht wil nemen. Ja, dat was mijn betoog en dan komen we op het laatste. Ik wil toch vragen ... Nee, ik moet het anders zeggen. Ik wil wethouder Dorenbos de kans geven om in de tweede termijn toch nog sorry te zeggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ferraro. Dat is het woord aan de heer Krotjé, tweede instantie en laatste spreker.

De heer Krotjé: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, ik ga niet meer in herhalingen vallen, ik hoor de hele avond al herhalingen. Wat in de eerste termijn gezegd is, wordt nog weer een keer benadrukt in de tweede termijn. Daar heb ik niet zoveel zin in. Ik wil nogmaals – dat is wel een herhaling – benadrukken dat in het collegiaal bestel je het als college samen doet, maar dat de portefeuillehouder de kar trekt en daar dus ook

verantwoordelijk voor is. Daarom accepteren we de aantijgingen tegen wethouder Dorenbos absoluut niet. Wij hebben wel vertrouwen in de wethouder. En ik ben het met de burgemeester eens, er heeft een cultuurverandering plaatsgevonden. En ik ben geen oude politicus, absoluut niet, mijnheer Ferraro.

De voorzitter: Graag spreken via de voorzitter en niet rechtstreeks.

De heer Krotjé: Dank u wel, ik zal het meer doen. We gaan het na 20 juli op de juiste manier doen en dat doen we eigenlijk al, dat doen we al drie jaar. Het college accepteert de motie van afkeuring want hoe ging het toen, dat gaan we niet meer doen. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan sluit ik de beraadslagingen voor de tweede instantie, maar er is een schorsing gevraagd of aangekondigd door de heer Ferraro. Mijnheer Ferraro?

De heer Ferraro: Nou, ik heb eerst de vraag gesteld of u in tweede termijn wethouder Dorenbos de kans wilt geven om sorry te zeggen.

De voorzitter: Het idee is dat wij nu even schorsen, dan kunt u even overleggen, dan kan het college ook even overleggen en dan kijken we hoe de avond zich vervolgt. Ja? Dan, mijnheer Ferraro, hoeveel ...? Sorry? Tien minuutjes? Ja, prima. De schorsen we de vergadering en dan 22.53 uur zo ongeveer open ik hem weer.

Schorsing

De voorzitter: Goed, dames en heren, ik vraag u uw plaatsen weer in te nemen, ik wil de vergadering heropenen. Goed, dames en heren, ik ga weer van start. Ik heb vastgesteld dat de heer Ferraro heeft schorsing verzocht, maar heeft tevens aangegeven de vraag te stellen of de wethouder in tweede instantie ook het woord niet wenst te voeren en de wethouder heeft aangegeven dat wel te doen. Dus die zal nu het woord krijgen. Nadat de wethouder heeft gesproken, zal ik de beraadslaging zoals te doen gebruikelijk sluiten en ga over tot stemming en wellicht dat de heer Ferraro nog even iets in het kader van die schorsing wil zeggen, maar dat kunt u dan straks aangeven, ja? Goed. De wethouder, aan u het woord.

Mevrouw Dorenbos: Dank u wel, voorzitter. Ja, daar staat de wethouder. In eerste termijn ben ik hier niet gaan staan en waarom niet? Het is aan uw raad eigenlijk om een oordeel te vellen over de wethouder, maar vooral over het rapport van de onderzoekscommissie en dat lag ook voor u, de aanbevelingen lagen voor u, dus ik vond het niet goed als de wethouder die haar verhaal heeft kunnen houden bij de enquêtecommissie in discussie zou gaan met de raadsleden want die zijn allemaal nu gewoon in staat om hun eigen verhaal te houden en als ik dan antwoorden ga geven op vragen die u misschien nog heeft, roept dat alleen maar meer vragen op. Het enige waar ik nog op in wil gaan, is dat het inderdaad een zwarte avond is. Het is een zwart stuk geschiedenis en u wilt er allen een eind aan maken; de een op de ene manier, de ander op de andere manier. De vraag die rechtstreeks is gesteld aan mij is: gaat u nou eindelijk nog eens een keer sorry zeggen? Nou, eigenlijk ... Daar wil ik straks nog wel op ingaan want het was natuurlijk het laatste zinnetje uit mijn verhoor, dus daarom komt u daar op, maar u heeft de lading misschien ook wel gehoord en daarom zal ik er nog even straks op terugkomen. De raad oordeelt vanavond. Ik zit erbij, ik heb alles gehoord, u heeft allen uw mening gegeven, ik snap al uw bijdragen, misschien wel meer dan u van elkaar begrijpt, ik heb respect voor ieders mening. Er is één motie van afkeuring voor het hele college, er ligt één motie van wantrouwen voor één wethouder, voor mij, en ik heb wel iedereen horen zeggen: eigenlijk, die motie van wantrouwen is naar u omdat u toen deel was van het college en we vonden dat het hele college verantwoordelijk was. Dus er ligt nu één motie van afkeuring voor het hele college, er ligt één motie van wantrouwen voor één wethouder. Ik ga

daar niet mijn mening over geven, maar ik heb hem wel. Over dat sorry zeggen, daar kan ik alleen maar van zeggen: ik vind het woord sorry niet op zijn plaats. Het is natuurlijk in het krantenartikel genoemd, ik heb het natuurlijk ook mijn verhoor genoemd en waarom? Sorry hoort hier niet bij, dit is te erg voor sorry. Ik heb het woord schokkend gebruikt over het besluit wat toen genomen is, ik heb het verhaal gedaan, u heeft mijn verhaal gehoord; het woord sorry past daar niet bij. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel, wethouder. Mijnheer Ferraro, wenst u nog even iets over de schorsing toe te voegen of gaan wij gewoon richting de besluitvorming? Ja? Ik heb het zo begrepen ... Of laat ik het anders zeggen, allereerst komt het besluit zoals dat voorligt, dat voorstel, komt aan de orde, daar gaan we over stemmen. Ik denk dat daar geen hoofdelijke stemming voor gevraagd is. Vervolgens komen wij – zo heb ik het begrepen, als het anders is moet u het even zeggen – bij de moties. Als u de moties handhaaft, dan betekent dat dat ik zal starten met een motie van wantrouwen, dat is de meest verstrekkende motie. Daarbij heeft u, voor zover ik begrepen heb, wel hoofdelijke stemming gevraagd. Dat zullen we dan ook doen. En mocht het dan zo zijn dat we vervolgens nog de motie van afkeuring aan de orde komt en die blijft gehandhaafd, dan is even de vraag of u daar ook hoofdelijke stemming wenst of niet. Ja? Mevrouw Van Vliet, u geeft aan van wel, u kijkt wat rond. Kijk, misschien moeten we even gewoon eerst de motie van wantrouwen afhandelen en dan vraag ik het heb u dan nog even wat uw afweging is et cetera. Goed, dames en heren. Er ligt nog één vraag overigens, dat is een vraag van mevrouw Bilars over: kunnen wij hier iets nog mee? Ik kan aangeven, mijn verwachting is van niet, mevrouw Bilars, maar natuurlijk kunnen wij daar naar kijken want dat vraagt u en er is geen enkele reden om dat niet te doen. Ik probeer het wel zo te zeggen: laten we niet naar het volgende hoofdstuk gaan van deze enquête, maar we gaan dat zeker doen en als die mogelijkheid er zou zijn, dan hebben wij een mogelijkheid en dan is dat een goede suggestie van u geweest en dat is het sowieso, dus ik kom daarop terug. Ja? Of de wethouder Financiën komt erop terug. Akkoord. Dan ligt voor het voorstel om de conclusies van onderzoekscommissie Leningenportefeuille over te nemen, de aanbevelingen van het eindrapport over te nemen en de onderzoekscommissie decharge te verlenen. En ik vraag u bij handopsteking in of u dit voorstel zoals dat voorligt steunt. En ik stel vast dat de gemeenteraad van Beverwijk dat unaniem ondersteunt. Dan kom ik bij de motie die is ingediend door de fractie van Democraten Beverwijk. Daarbij heeft u al aangegeven dat u de motie handhaaft uiteraard en u heeft ook aangegeven hoofdelijke stemming te wensen. Dat betekent, althans zo ben ik dat gewend, dat de griffier uw naam geeft en dat u dan vervolgens voor- of tegenstemt. Als je voorstemt betekent dat dat u dus voor de motie van wantrouwen stemt, laat dat duidelijk zijn. U heeft een vraag.

De heer Middelhoff: Voor de duidelijkheid, voorzitter. Ik heb ook een stemverklaring, maar ik denk dat het het beste is om die vooraf te laten gaan. Die kan ik ook zo oplezen.

De voorzitter: Dat is prima, u kunt de stemverklaring afgeven. Ja, aan u.

De heer Middelhoff: Stemmen zonder last – dat wil zeggen zonder opdracht – betekent dat een volksvertegenwoordiger zich niet mag laten opdagen in een stemming een bepaald standpunt in te nemen. De vertegenwoordiger moet op basis van eigen inzicht en overtuiging een oordeel vellen. Ik voelde me sinds een week belast, extra belast, terwijl raadslid zonder last of ruggenspraak behoort te kunnen stemmen. Ik voelde me daar op enig moment ver van verwijderd. Des te plezieriger is het om vast te stellen dat de enquêtecommissie haar werk, ook in tijd gemeten, meer dan uitstekend heeft kunnen doen. Om die reden heb ik mezelf als raadslid kunnen hervinden.

De voorzitter: Dank u wel. De griffier zal uw naam noemen en vervolgens vraag ik u voor, dan wel tegen uit te spreken en ik denk dat de heer Van Popta nog een stemverklaring wellicht ...

De heer Van Popta: Nou, geen stemverklaring, maar een kennelijke fout. Bovenaan de motie staat natuurlijk 'de vergadering bijeen op 6 juli 2017', maar dat moet natuurlijk 20 juli zijn. (Rumoer in de zaal)

De voorzitter: Ja ja ja, ik ben er al aan gewend. Dat went nooit, wou Backer zeggen. Maar goed, wij gaan verder met ... Dames en heren, serieus genoeg. En bij serieus hoor ook spanning en hoort ook soms even dit soort ontlading, maar het is wel een serieuze kwestie. De griffier, u gaat de namen noemen ... Moet ik een lootje trekken? Nummer 1. Ja, volgende keer doe ik 2. Ja, jij leest de namen voor toch?

De heer Wieringa: Numero één, dan beginnen we bij de heer Backer.

De heer Backer: Voor.

De heer Wieringa: Mijnheer Bennink.

De heer Bennink: Tegen.

De heer Wieringa: Mijnheer Berghuis.

De heer Berghuis: Tegen.

De heer Wieringa: Mevrouw Bilars-Don.

Mevrouw Bilars: Voor.

De heer Wieringa: Mevrouw Bras.

Mevrouw Bras: Tegen.

De heer Wieringa: Mijnheer Ferraro.

De heer Ferraro: Voor.

De heer Wieringa: Mijnheer Fiseler.

De heer Fiseler: Voor.

De heer Wieringa: Mijnheer Gezer.

De heer Gezer: Tegen.

De heer Wieringa: Mevrouw Gouma-Bervoets.

Mevrouw Gouma: Tegen.

De heer Wieringa: Mijnheer Hazeveld.

De heer Hazeveld: Voor.

De heer Wieringa: Mijnheer Heinink.

De heer Heinink: Voor.

De heer Wieringa Mevrouw Hekman.

Mevrouw Hekman: Tegen.

De heer Wieringa Mijnheer Kat.

De heer Kat: Voor.

De heer Wieringa: Mijnheer Kinik.

De heer Kinik: Tegen.

De heer Wieringa Mijnheer Krotjé.

De heer Krotjé: Tegen.

De heer Wieringa: Mevrouw Makbouli.

Mevrouw Makbouli: Tegen.

De heer Wieringa Mijnheer Meiland.

De heer Meiland: Tegen.

De heer Wieringa De heer Middelhoff is afwezig, net als mevrouw Van der Berg. Mijnheer Van Popta.

De heer Van Popta: Tegen.

De heer Wieringa: Mevrouw Rood.

Mevrouw Rood: Voor.

De heer Wieringa: Mijnheer Van Tol.

De heer Van Tol: Tegen.

De heer Wieringa Mijnheer Toman.

De heer Toman: Tegen.

De heer Wieringa: Mevrouw Van Vliet.

Mevrouw Van Vliet: Tegen.

De heer Wieringa Mijnheer Vreugdenhil.

De heer Vreugdenhil: Tegen.

De heer Wieringa: Mijnheer Weel.

De heer Weel: Tegen.

De heer Wieringa: Mevrouw Witte.

Mevrouw Witte: Voor.

De voorzitter: Goed, dames en heren, dan stel ik vast dat de motie is verworpen met 16 stemmen tegen en 9 stemmen die de motie wel ondersteunen. Daarmee is de motie van wantrouwen verworpen. Dan stel ik aan de orde de motie van afkeuring richting dit college. Ik zie de heer Ferraro.

De heer Ferraro: Stemverklaring.

De voorzitter: U wilt een stemverklaring afleggen? Het woord is aan u.

De heer Ferraro: Nou ja, dat hebben we zojuist even besproken tijdens de schorsing. Ik had gehoopt dat andere partijen dat ook hadden gedaan. Ja, wij vinden het een verkeerd signaal als we nu deze motie gaan aannemen. Zeker als je bedenkt dat ook de wethouder gewoon nog steeds weigert om sorry te zeggen en wij vinden – en dat is ook wel een heel erg belangrijk argument – ook dat niet het hele college de schade hoeft te dragen, dus wij zullen tegenstemmen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hazeveld wil ook een stemverklaring.

De heer Hazeveld: Ja, voorzitter, u zei het en de wethouder Financiën zei het zelf ook. Haar positie ligt in onze handen. Maar goed, het is natuurlijk wel makkelijk als je al in de coalitie de aantallen klaar hebt. En als je nu zelfs nog geen sorry wenst te zeggen, zelfs nu niet, dan past het niet om een motie van treurnis te ondersteunen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Bilars, u wenst het woord? Stemverklaring?

Mevrouw Pieters: Ja, voorzitter, zoals ik al eerder gezegd heb, wij zullen deze motie ook niet steunen, want wij zijn het er niet mee eens dat hier nu dit huidige, hele college voor moet boeten en we blijven achter ons eerste ingenomen standpunt staan dat we het vertrouwen in wethouder Dorenbos opgezegd hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Kunnen wij met handopsteken deze motiebehandeling behandelen? Mevrouw Van Vliet? Ja, dat is het geval. Er zijn ook zijn verklaringen afgegeven. Dan bij handopsteking indien u de motie steunt. Dat zijn de fracties Partij van de Arbeid, D66, GroenLinks. En met handopsteken indien u hem niet steunt, is bekend. Het CDA moet ik ook nog noemen, bij dezen. En niet gesteund Gemeentebelangen, Democraten en de VVD. Daarmee is de motie van afkeuring aanvaard. Dan alvorens de vergadering te sluiten dames en heren. Het is vanavond de laatste vergadering voor het reces en wij gaan straks over tot de orde van de dag zoals dat mooi heet. Ik denk dat niemand, die verwachting spreek ik uit vanavond, blij in bed ligt, om het zo maar eens te noemen. Het is toch een ingewikkelde avond geweest. Ik meen dit serieus. Ik spreek de verwachting en de hoop uit dat als we wat verder in de tijd zijn, want je ziet toch dat het venijn van het debat natuurlijk zit in de clou uiteindelijk: hoe leg je die verantwoording af? Maar dat we aan het begin van het reces, want ook buiten inderdaad is dit nog steeds een discussie die ingewikkeld wordt gevonden, daar vinden mensen iets van, maar dat wij hoe het vanavond is gelopen, is het gelopen, toch hebben kunnen bouwen op een uitstekend verhaal van de portefeuille Leningen en dat wij dat nieuwe reces dan toch in die stijl zoals u

alle 27 heeft uitgesproken die stijl te willen hanteren, maar ook met die stijl aan de gang gaan. En ik denk dat dat ondanks hetgeen vanavond dan allemaal naar voren komt, ook weer kan. Maar je moet ook even denk ik ruimte nemen om dit allemaal weer op zijn plek te zetten. Het bijzondere is, ik heb vanavond bloemen uitgereikt, symbolisch alleen aan de voorzitter van de commissie Aagtenpark en die bos bloemen heb ik nu ook, zij het voor de voorzitter van de Leningenportefeuille en dat ga ik na de raadsvergadering aan hem uitreiken. Het is symbolisch, want het treft de hele leningenportefeuille, maar ik vind dat beter omdat na de raad te doen omdat ik het anders wat bijzonder vind, maar ik moet u wel zeggen, de inspanningen zijn door allen onderstreept dat u dat geweldig heeft gedaan als commissie. Ik ben slechts één keer geweest zoals een goed burgemeester betaamt en dat was toen het werk klaar was. Toen hebben we even boven gezeten heb ik ook gezien dat u stoom aan het afblazen was en dat er een enorme periode achter lag waarin u ook zelf gewoon ingewikkelde keuzes hebt moet maken, het gaat wel over uw eigen raad, uw eigen fracties en uw eigen politieke achtergrond en dat heeft u fantastisch gedaan, dus de bos bloemen komt, maar ik doe het na de sluiting. En volgens mij wil de voorzitter nog even kort iets zeggen en dat laat ik dan toe en ga ik daarna heel kort afronden en dan gaan wij de zomer in volgens mij. Aan u het woord.

De heer Vreugdenhil: In de woorden van een betere spreker dan ik kom, complimenten moet je natuurlijk in ontvangst nemen, dat doe ik graag. Ik dank de nieuwe voorzitter van de raad, onze burgemeester, dank ik voor deze buitengewoon vriendelijke woorden. Ik wil ook even van de gelegenheid gebruikmaken om nog eventjes tegen de heer Backer, Co, mevrouw Witte, Puk, de heer Van Popta, Pieter en de heer Weel, Peter – dan mag ik ze eigenlijk bij hun voornaam aanspreken in deze raadsvergadering – nog even zeggen dat het een bijzondere tijd was die we gezamenlijk tot een goed einde hebben gebracht en ik kijk daar, ook na vanavond, met heel veel plezier op terug en ik hoop jullie ook.

De voorzitter: Dank je wel, Hennie.

8. Sluiting

De voorzitter: Goed, dames en heren. Het betekent dat ik de vergadering ga sluiten. Wij gaan het zomerreces in, zoals dat heet. Mensen buiten, verwacht dat niet met het feit dat die mensen hier allemaal niets meer doen in de gemeenteraad want die gaan over het algemeen gewoon door, maar we vergaderen even niet en dat is ook best fijn. Ik sluit de vergadering.